

ARCHA

8-9
2001

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

je malý princ opravdu malý? – o spolupráci – jana vohralíková - staronová předsedkyně črdm – z historie nicem – stát jsme my – je toho prostě na nás moc... – valné shromáždění črdm – bambiriáda 2002 – spolupráce: ohlédnutí – tomíci a kčt – ...na dobrou věc – malý princ a táborníček – 30 dní a altus – na tábore s ministrem a ngš – skauti a koně – k čemu dohody? – představujeme: liga lesní moudrosti – malý princ – představujeme členy črdm – diskuse, hlasování, volby a růžové brýle: junák – pionýr – a-tom – o debatování – výzva: stezkami lesní moudrosti – recenze: pohled do zrcadla – o adamu s hankou konopiskou – cestovní pojištění v generali – kronika – kalendář

Je Malý princ opravdu malý?

Před vstupem do ČRDM jsem uvažoval za naše sdružení, jestli má cenu vstupovat do nějaké takové organizace mamutího rozsahu. Naše sdružení je malý strážník proti ohromným počtům členů jiných sdružení dětí a mládeže. Rekl jsem si, že naši malinkatost musíme naopak využít. Tím, že je nás málo, jsme celkem pružní, sdružení se hýbe a je dynamické. Stačí pak opravdu jen jedna aktivní duše a sdružení se posune hodně dopředu. Začátky byly těžké. Dokonce nám někdo pověděl, že jsme chaotický spolek. V hlavě má každý z nás spousty plánů, které často ukvapeně realizujeme. Pomalu se dostáváme do rytmu, který každému z nás dává možnost se realizovat celkem svobodně a zároveň být i členem našeho týmu a nedělat si vlastní nerozvázná rozhodnutí. Naučili jsme se jednu důležitou věc: společně upřímně rozmlouváme a bavíme se. Ono se často pak pozná, že někdo potřebuje i hlubší pomoc.

A tak jsme řešili i otázku, čím můžeme ČRDM prospět a nebýt spíš zátěží. Ujal jsem se nedávno role koordinátora sdružení a přenechal vedení spolku třem odvážným kamarádům. Sami jsme si odhla-

vali, že zrušíme funkci předsedy a uděláme tříčlennou Radu. Vidím, že to bylo moudré a dobré rozhodnutí. Najednou se všichni cítí být spoluodpovědní za práci celého sdružení. Najednou jsem viděl, že jsem často dělal chybu a mlčel o tom, co bylo třeba konzultovat společně.

Zatím nás nic, co se týkalo ČRDM, tak moc nepálilo. Ale může přijít čas, kdy i my se budeme moci zabývat s pomocí ČRDM problémy, které se nás budou velmi dotýkat. Pak i to, že jsme a budeme malí (-ý princ) může pomoci nám i ČRDM. ČRDM je přeci hlavně pomoc sdružením dětí a mládeže a všechna její práce k mládeži přes ty hory papírů a úředníků směřuje. Možná je to daleko od přímé práce s dětmi, ale k dětem se to nějak jako řetězová reakce vždy dostane. Rád bych proto stále využíval každé možnosti prezentace, informací a kanálů, které nás přibližují navzájem. Nakonec ta naše přímá práce s dětmi může často skrze ČRDM dostat plno zajímavých impulsů. Proto vidím naše místo jako malého sdružení hlavně v tom, že budeme informovat, přispívat, odpovídat, kontaktovat a osobně se nějak angažovat v něčem, co je nám blízké.

Konkrétně jsem se ujal skupiny Členové, kde bych rád pátral po tom, kde je hranice našich možností se zapojit aktivněji do práce ČRDM.

Co vlastně sdružení očekávají od České rady dětí a mládeže? A jak by jim členství v ní mohlo ještě více pomoci (už to dělá dost) právě věnovat se víc těm dětem než úředničit? Odpověď nebude těžké najít, pokud si vyměníme několik postřehů a názorů. V druhé fázi můžeme řešit Strategii ČRDM a hledat konkrétní možnosti, jak jako členové můžeme být ČRDM co platní. Pak ty frázičky ve Strategii dostanou trošku jinou tvář. Sdružení jsou lidé. Na nich záleží, kolik pomyslného koláče svého času ukrojí na jednotlivé aktivity. Děti, naše sdružení, finance, administrativa, akreditace, školení, problémy... Je tam vůbec ještě místo na ČRDM?

Ondra Martinek

O spolupráci

Je to už víc než tři roky, co se dohodli představitelé sedmi nejpčetnějších sdružení, zabývajících se výchovou a náplní volného času dětí a mládeže, že jsou ochotni se „kamarádit“ – že jsou ochotni třeba i překročit určité historické nepříznivé momenty, prosazovat společné zájmy, spolupracovat...

Možná si tehdy ani neuvědomili, co všechno je společně čeká. A asi také netušili, jak se tehdejší zárodek České rady dětí a mládeže za ty tři roky rozroste – že přibude 33 dalších sdružení, větších, menších i úplně malinkých. Že celková členská základna přesáhne 177 tisíc členů.

Než se tehdy sešel rok s rokem, byla tu první velká společná akce – celostátní Bambiriáda 1999. Byla jen v Praze, ale měla úspěch. Představilo se na ní veřejnosti svými expozicemi i programem více než 50 sdružení – a nejen členských. Rok nato už se Bambiriáda rozšířila do dalších měst v republice, a každoročně jich přibývá. A je to opravdu skvělé, vidět vedle sebe program tomiků, skautů, pionýrů, saleziánských sdružení, ymkařů, zálesáků...

Ale Bambiriáda není jedinou akcí, na které se sdružení podílejí. Je to například i CVVZ neboli Celostátní velká výměna zkušeností. To je setkání vedoucích z různých sdružení, kteří jsou ochotni odkrýt karty a ukázat ostatním, jak se dělá úspěch. Jak připravit přitažlivý program pro děti, jak přitáhnout -náciťeté, která naše neotřelá táborová hra měla u dětí největší úspěch, jak psát oddílový časopis, jak... Každý rok se na tuto akci sjíždí několik set účastníků. Bez spolupráce by pochopitelně nešla připravit ani společná prezentace sdružení dětí a mládeže na celostátních veletrzích a výstavách pro volný čas jako je Regiontour a GO.

Ale dětské organizace spolupracují samozřejmě i na regionální a místní úrovni. Je to něco přes rok, co se začaly rozjíždět krajské rady dětí a mládeže, ať už si říkají Radamok nebo Spektrum, které začínají vyvíjet užitečnou činnost. Pochopitelně spolupráce mezi sdruženími kvete bez hranic – tedy je jedno, zda jsou v ČRDM či nikoliv.

Důležité je, že se všechna ta různorodá a mnohdy na velmi odlišné činnosti zaměřená sdružení dokážou domluvit.

A tak přejme všem, aby ta spolupráce rostla a rozvíjela se v budoucnu ještě víc než dosud. Dobrý základ už tu určitě je.

-MKR-

Jana Vohralíková – staronová předsedkyně ČRDM

Paní Vohralíková, gratulujeme ke znovuzvolení do funkce předsedkyně ČRDM a dovolte, abychom vás trochu vyzpovídali.

Ve funkci, do které jste byla opět zvolena, máte už několikaleté zkušenosti, které jsou zcela určitě vaší výhodou. Na druhé straně se dlouholetým funkcionářům stává, že věci a problémy řeší s určitou dávkou rutiny a stereotypu, nevímají nebo přehlížejí snahu o nové způsoby řešení. Co děláte pro to, aby se vám podobná situace vyhnula?

No, já předně ještě věřím a doufám, že nejsem dlouhodobý funkcionář. Vnímám to tak, že předešlé období byla jakoby taková zkouška. Ne, že bych švindlovala, ale přeci jenom první moje volba před třemi roky byla tak trochu výsledkem možného. Byla jsem z malé organizace, a tím přijatelná pro všechny zúčastněné strany, a taky jsem byla jediná žena. Trošku mi připadá, že to byla jediná možnost. Dnes je to jiné. ČRDM se podstatně rozrostla a tím se rozšířily i možnosti volby. I já jsem ušla notný kus cesty, a tak jsem hodně rozvažovala, jestli kandidovat nebo se vydat dál na cestu v neziskovém sektoru. Neskrývám, že ČRDM je konečná v mých snahách, ráda bych pracovala pro vznik „Parlamentu neziskového sektoru“. Nakonec jsem došla k tomu, že ČRDM můžu ještě jako předsedkyně něco dát a že tady bude moje místo pro následující tři roky. Zároveň ale říkám, že je to jistě moje poslední volební období a jedna z věcí, na které bych chtěla pracovat, je vychovat si svého nástupce. Dnes je to moje jediná pozice v neziskovém sektoru, protože již nejsem gene-

rálním sekretářem YMCA, a tak doufám, že to na práci i na ČRDM bude vidět. No, a abych nebyla daleko od reality a od lidí, zase znovu pracuji jako dobrovolník v YmcaTeamu. Je to odpověď na Vaši otázku? Věřím, že ano.

Ano, děkuji. Podle stanov a usnesení Valného shromáždění máte předložit návrh na složení nového představenstva ČRDM. Podle jakého klíče budete své nejbližší kolegy vybírat?

To není úplně jednoduchý úkol, který je přede mnou. Moc ráda bych si vybrala dobrý, dělný tým. Uvidíme, jak se to povede. Předně bych moc ráda získala do představenstva nové mladé lidi. Ale znáte to, politická vyjednávání o složení vlády jsou vždy velmi složitá. Uvidíme. Jistě to bude kompromis chtěného a možného, ale věřím, že bude dobrý.

ČRDM je naší největší tzv. střešní organizací dětí a mládeže. Jak zajišťuje, aby se informace od „těch nahoře“ dostaly k „těm dole“ a naopak?

Tok informací je vždycky velmi složitá a náročná záležitost. V tomhle musím říct, že největší úlohu hraje a bude hrát kancelář. Myslím, že její složení je dobré a že

umožňuje tuhle úlohu zvládnout, ale moc záleží i na druhé straně. Členství v ČRDM nemůže být jenom formální záležitostí, vyžaduje spolupráci. Je to dílo nás všech, a tak se musíme snažit přispět svou troškou do mlýna. Jak to děláme a budeme dělat, je vždycky skoro hned znát. Přesvědčit o tom sdružení je jedním z největších úkolů.

Co nejdůležitějšího čeká Vás a představenstvo v tomto volebním období?

Myslím, že kromě přesvědčování sdružení o tom, že ČRDM je tu hlavně pro ně, a kromě práce na hledání nového předsedy je největším úkolem naplňování schválené strategie ČRDM a práce na jejím dalším rozvoji. Myslím, že když se nám tohle všechno podaří zvládnout, bude to dobré volební období.

Ptal se Slávek Hrzal

Do roku 2002 přejí organizacím spoustu dětí organizovaných i neorganizovaných. Přejí, abychom se dokázali soustředit na ty děti, které jsou mimo všechny organizace, abychom jim dokázali nabídnout aktivity, aniž bychom se snažili zuby nehty je urvat za své členy. ČRDM přejí, aby rostla a vzkvétala, aby se jí práce dařila, aby byla stále tím důvěryhodným partnerem – případně ještě důvěryhodnějším. Všem ostatním přejí, abychom se dokázali domluvit, abychom dokázali překonat vnitřní půtky, protože jenom tak se nám podaří připravit pole v této zemi, aby se práce sdružení dětí a mládeže dařila a aby přinášela dobré výsledky.

Jana Vohralíková, předsedkyně ČRDM

NICEM NENÍ V ILEGALITĚ! Zalistujeme-li čísly naší ARCHY hodně dřevními, zjistíme, že Národní informační centrum mládeže ČR (NICEM) se představilo poprvé a zřejmě naposled v prvních číslech. Od té doby ticho po pěšině. Existuje ještě vůbec? A co vlastně dělá? A jaký je rozdíl mezi NICEM, ICM a IDM? Čím nám může prospět? Otázek mnoho, ale stěžejní odpověď je nasnadě: existuje, pracuje, rozvíjí se, o čemž vás bude po celý letošní ročník přesvědčovat. V každém čísle ARCHY bude mít NICEM svůj prostor, kde vás bude oslovovat, informovat, reagovat na vaše podněty a připomínky.

Po dlouhé odmlce se sluší začít od začátku, a tak vám v tomto čísle nabízíme nejprve pár slov z dějin NICEM.

Z historie NICEM

NICEM – Národní informační centrum mládeže ČR vzniklo na počátku roku 1991. Spojilo se tehdy docela volně několik velmi různorodých organizací a institucí: na jedné straně přímo MŠMT ČR a jeho příspěvková organizace Institut dětí a mládeže, na druhé sdružení dětí a mládeže (AMAVET, Duha a Juvena) i Klub mladých cestovatelů a (dnes už neexistující a tajemná) YFU. Smyslem jejich spojení bylo koordinovat v oblasti informatiky postup občanských sdružení pracujících s dětmi a mládeží s podporou státu. Cestou k tomu měla být informační centra pro mládež v různých místech republiky, vůči nimž NICEM fungovalo jako odborný oponent – dávalo dobrozdání před poskytnutím materiální pomoci státu těmto informačním centrům. Činnost NICEM byla při tom velmi těsně propojena s činností IDM, především s jeho metodickým působením na Domy dětí a mládeže. Členové NICEM z řad sdružení dětí a mládeže přitom uskutečňovali pod zastřešením „jednotné informační politiky směrem k mládeži“ svou vlastní činnost – Duha projekt Podnikatelský inkubátor, Juvena Informační centra v regionech, AMAVET Centra vědy a techniky atd.

V dalším období se NICEM pokusilo naplnit obsah svého názvu – tedy být vskutku národním informačním centrem mládeže – rozšířením svých služeb na poskytování informací dětem a mládeži i jejich sdružením. Ve spolupráci s Domy dětí a mládeže a některými sdruženími dětí a mládeže (především jejich regionálními články) se podařilo vytvořit základní síť počítačových stanic s informacemi (tzv. BBS). Ze stanic bylo možné získávat informace pro děti a mládež, vedoucí i rodiče. V konečné fázi síť tvořila Ústřední stanice (provozovaná Adam klubem AMAVETu v Praze), zrcadlová Zemská stanice v Brně (AKSM Brno), a dále asi 35 oblastních BBS v různých regionech (převážně DDM, AMAVET, Duha...). Ústředně řízený rozvoj tohoto informačního systému a jeho finanční náročnost vedla, spolu s nutností centrální koordinace, k potřebě kvalitativní proměny organizační struktury NICEM.

Proto bylo v roce 1993 založeno NICEM jako samostatné občanské sdružení (registrace stanov 14. 6. 1993). Zakládající organizace: AMAVET, Duha, Juvena, KMC a Pražské ekologické centrum. V dalším období NICEM stanovilo „pravidla hry“ pro provoz oblastních stanic BBS, pro přípravu a činnost jejich operátorů, podmínky financování informačních bodů a oblastních stanic.

Tehdejšími prioritami byly:

- podpora a rozvoj plošné sítě informačních bodů (center) pro děti, mládež a jejich vedoucí – tedy míst umožňujících osobní návštěvu (převážně kluby dětí a mládeže či DDM),
- podpora rozvoje počítačové informační sítě, založené na současné technologii BBS (oblastních či vyšších) a podpora počítačového vybavení informačních bodů docházkového typu (které by umožnilo návštěvníkům připojení k nejbližší BBS).

Pokud nejste z předchozího příliš moudří, tak vám možná víc řekne tato – dnes už sotva uvěřitelná – informace: NICEM bylo tehdy jediným příjemcem státních dotací pro informační systémy mládeže a s tím související techniku, a vůči samotným informačním centrům i stanicím BBS působilo jako zprostředkovatel peněz (a prodloužená ruka MŠMT ČR). Pochopitelně s tou nevýhodou, že za využití těchto prostředků ze státního rozpočtu plně odpovídalo.

Kromě organizačně-právní změny přinesl rok 1993 do života NICEM i významnou obsahovou změnu: NICEM začalo provozovat informační systém ADAM – Automatizovanou databázi mládeže. Tedy předchůdce toho, co je dnes z činnosti NICEM hlavně viditelné a nosné.

V letech 1993-4 NICEM spolupracovalo především s Konzultační radou SDM a poté s Pracovní skupinou dětí a mládeže (PrSk) a Grémiem sdružení dětí a mládeže ČR. To byly zárodky dnešních „střech“ – ČRDM a KRUHu. Kruh sdružení dětí a mládeže byl ostatně 13. 1. 1995 založen a NICEM se v něm stalo pozorovatelem.

Do roku 1996 došlo k výraznému zvýšení počtu členských sdružení NICEM (celkem na 14) o Junák - svaz skautů a skautek ČR, Pionýr, Folklorní sdružení v ČR, YMCA, Asociaci křesťanských sdružení mládeže, Asociaci malých debujárů, Sdružení divadelních aktivit, Českou tábornickou unii a Asociaci turistických oddílů mládeže.

Jestliže rok 1996 znamenal pro NICEM zásadní proměnu členského složení – protože vstupem největších sdružení Junák, Pionýr, FoS či A-TOM se rázem změnil na vskutku reprezentativní orgán (v té době vlastně jediný v oblasti sdružení dětí a mládeže), pak obdobná proměna zaměření NICEM teprve čekala. Na informační scéně totiž nezadržitelně vítězil Internet.

Systém BBS se vůči němu náhle jevil jako dávno překonaný pozůstatek z minulosti.

Proto v roce 1997 bylo rozhodnuto postupně utlumit síť BBS a plně přejít na technologie Internetu – vytvořit vlastní server Adam.cz, podporovat prezentace sdružení, elektronickou poštu sdružení atd. Práce však brzdilo několikrát stěhování NICEMu.

V roce 1998 NICEM konečně zakotvilo mezi „svými“ v budově na Senovážném náměstí (kde sídlí řada ústředí sdružení dětí a mládeže) a připravilo projekt na zřízení internetového serveru Adam.cz, místní internetové sítě (LAN) v celém objektu a internetového klubu Adam pro přicházející děti a mládež.

Prioritami NICEM od té doby byly:

- provoz internetového serveru Adam.cz, jako zdroje informací pro děti a mládež, vedoucí a rodiče,
- provoz sítě LAN v objektu na Senovážném náměstí,
- provoz internetového klubu Adam pro děti a mládež,
- informační podpora docházkových informačních center a zřizování takových center.

Logickým důsledkem těchto priorit bylo, že NICEM v této době odmítlo být nadále garantem přerozdělování peněz z MŠMT na informační centra pro mládež i zřizování informačních center jako součástí NICEM. NICEM je nadále podporuje pouze informacemi či jinou, z hlediska NICEM racionální spoluprací. Tak se NICEM např. podílelo na přípravě několika nových informačních center vznikajících na základě trojdomy mezi občanským sdružením, jež je chtělo provozovat, městem či okresním úřadem (které se zavázaly k podpoře příslušného ICM) a NICEM (bylo ochotno dodávat své informace) – např. Brno – BANO, Příbram – AMAVET atd.

Tento zásadní krok – nezastupovat centra ve věcech financí a nezřizovat je – byl také jedním z podnětů k založení samostatné Asociace informačních center mládeže (AICM).

S rozvojem Internetu se v činnosti NICEM ovšem objevila další slabá místa – především špatné směřování prostředků do aktivit bez rozumných možností rozvoje. Jako vlastně zbytečný (či nekonkurenceschopný) se ukázal provoz internetového klubu Adam, který vázal obsluhu a blokoval kapacitu serveru Adam.cz i přístupové linky, a proto byl v závěru roku 2000 ukončen. Obdobně nad síly NICEM bylo i provozování vnitřní sítě LAN v budově na Senovážném náměstí. Jelikož ovšem zde nejsou dosud definitivně vyjasněny vlastnické vztahy k této budově (zatím ji spravuje FDM), bylo nezbytné, aby se o provoz této sítě „někdo“ postaral. Proto ji převzala od roku 2001 do své správy Česká rada dětí a mládeže.

Současné priority NICEM (od poloviny roku 2000) jsou:

- stát se kvalitním zdrojem informací a zpravodajství pro děti a mládež na Internetu prostřednictvím serveru Adam.cz,
- stát se kvalitním partnerem dalších subjektů, působících v procesu předávání informací dětem a mládeži – DDM, AICM, SDM (např. poskytováním našich informací),

- rozvíjet krátkodobé projekty, sloužící ke zkvalitnění a obohacení činnosti a nabídky NICEM, více zapojit do činnosti NICEM jednotlivá členská sdružení.

V současné době NICEM tvoří 15 sdružení: AKSM, AMAVET, Asociace mladých debrujárů, A-TOM, ČTU, Dětská tisková agentura – Klub Domino, Duha, FoS ČR, Junák – svaz skautů a skautek, OKC Juvena, Klub mladých cestovatelů, Pionýr, Pražské ekologické centrum, Sdružení amatérských novinářů, YMCA.

NICEM je spolupracující organizací v České radě dětí a mládeže a současně i pozorovatelem v Kruhu sdružení dětí a mládeže.

V období mezi valnými hromadami řídí činnost NICEM sedmičlenná výkonná rada. V současném složení pracuje výkonná rada od poloviny roku 2001, v jejím čele stojí generální sekretář (jediný statutární zástupce sdružení), kterým je Hana Konopiská, dále dva zástupci a 4 členové rady.

připravila výkonná rada NICEM

Co vám NICEM nabízí?

- Denně aktuální zpravodajství, zajímavé diskuse, ankety a další informace na www.adam.cz, od konce února 2002 zcela nově;
- Bleskově zveřejníme vaše zprávy, výzvy, pozvánky, nápady;
- Připravíme reportáže, rozhovory, tiskové konference o vaší činnosti;
- Upravíme a předáme tisku vaše tiskové zprávy;
- Poskytneme vám informace, jež ke své práci potřebujete...

...takže: začínejte od ADAMA!

KDE NÁS NAJDETE?

NICEM, Senovážné nám. 977/24, 116 47 Praha 1
tel. 02/24 219 022 (kancelář), 02/24 22 19 43 (redakční centrum)
nicem@adam.cz
<http://www.adam.cz>
příspěvky zasílejte na: slavek@adam.cz
webmaster: info@adam.cz

Z usnesení 11. valného shromáždění ČRDM dne 14. 6. 2001:

6. VS ČRDM bere na vědomí předložené rozpracované materiály ke klíčovým oblastem strategie ČRDM v oblastech stát, zahraničí, veřejnost, servis.

7. VS ČRDM ukládá aktivně se zapojit do ustavování pracovních skupin s tím, že bude vhodné kontaktovat guaranty do 31. 7. 2001.

Stát jsme my...

Strategie České rady dětí a mládeže, kterou přijalo v červnu roku 2000 valné shromáždění, předpokládala vznik pracovních skupin. Ty se pak měly zabývat uváděním jednotlivých klíčových oblastí do života.

Stručně se zamysleme nad tím, jak se to dařilo pracovní skupině, nazvané s šarmem francouzských Ludvíků „Stát“.

Pracovní skupina se konstitovala na jaře roku 2001 ve složení Josef Výprachtický (Junák), Jiří Zajíc (kancelář ČRDM), Aleš Sedláček (Liga LM), Aleš Kroutil (Altus), Jiří Tomčala (Pionýr), Tomáš Novotný (Asociace TOM).

Pracovní skupina si předsevzala **konat** – totiž minimálně schůzovat a více lobbovat v parlamentu, u ústavních činitelů i orgánů a organizací, které se svou činností (případně nečinností) dotýkají zájmů ČRDM, ale mnohdy i ostatních sdružení dětí a mládeže.

Během léta a podzimu 2001 absolvovali členové pracovní skupiny řadu schůzek s poslanci a senátory – jmenujme setkání s poslanci Evženem Snitilým, Petrem Nečasem, Vladimírem Mlynářem, Monikou Mihaličkovou-Horákovou, opakovaně s Michaelou Šojdrou, Miroslavem Kučerou st., Petrem Turkem, s předsedou Senátu Petrem Pithartem či senátorem Petrem Smutným.

S poslanci a senátory jsme jednali o několika okruzích:

o postavení dobrovolníka v české společnosti,

o přípravě zákona o práci s dětmi a mládeží,

o vypořádávání bývalého svazáckého majetku

o principu financování občanských sdružení po vzniku krajů.

Pracovní skupina při kontaktu s ústavními činiteli předkládá – stručně vyjádřeno – následující teze, na kterých nalezlo shodu

představenstvo ČRDM, a argumenty k jejich podpoře:

1) Princip financování spolků (zejména sdružení s celorepublikovou působností) je v zásadě vyhovující a korektní, přejeme si, aby byl (převážně centrální způsob financování) zachován. Rozdrobení státních prostředků do čtrnácti krajů by bylo pro velká sdružení smrtícím polibkem.

2) Zákon o práci s dětmi a mládeží: Ano, ale takový, který nám pomůže – tedy nebude ani příliš zasahovat do osvědčených vnitřních pravidel života sdružení (např. omezování věku vedoucích schopných věst výpravy na 21 a výš je pro nás nepřijatelné a život nám zkomplikuje), ani jen proklamativní (vyjmenuje, co všechno by se mělo ve prospěch práce s dětmi a mládeží dělat, aniž jakkoliv vezme v potaz reálné možnosti – především obcí, měst, krajů, státu – tyto krásné vize zajistit).

3) Bývalý svazácký majetek do rukou sdružení! (V listopadu sněmovna část majetku přidělila a jakkoliv se jeho fyzické předání nehorázně vleče, v tomto punktu se snad skupina přičinila o relativně spravedlivé dělení chalup, kluboven a dalších trosek. Za zmínění stojí jistě osud Filipovy huti, kterou získal dosavadní nájemce – Liga lesí moudrosti – zejména díky vysoké míře konsensu sdružení a snad mohu napsat „fěr hře“ sdružení a několika poslanců.) – Více se tomuto tématu bude věnovat Archa číslo 10.

4) Dobrovolná činnost vedoucích ve sdruženích dětí a mládeže má být pojata jako jedna z možností konkrétní dobrovolnické služby. Skutečnost, že ji vedoucí vykonávají jako členové těchto sdružení, nemění její charakter veřejné prospěšné činnosti. Více se tomuto tématu bude věnovat jedno z nejbližších čísel Archy.

Pozoruhodná byla návštěva u Petra Pitharta. Vlidné přijetí, vysoká míra pochopení pro potřeby sdružení, příslib toho, že pan předseda napíše do některého z nejčtenějších českých listů článek na téma spolkové činnosti dětí a mladých lidí, doporučení pro jednání s několika dalšími senátory či poslanci, další jednání s šéfem jeho kanceláře. Kontakt s jedním z nejvyšších ústavních činitelů byl bezpochyby uspokojivě navázán, přičemž se ukázalo, že partnerské jednání mezi zástupci neziskové veřejné prospěšné sféry a politiky nemusí být jen nedostupným snem.

Pracovní skupina Stát po konzultaci s předsedkyní ČRDM zaujala stanovisko k rozhovoru náměstka dr. Malého pro Učitelství novin – speciálně k myšlence, že by se vedoucí našich sdružení měli pro práci s dětmi a mladými lidmi povinně vysokoškolsky vzdělávat (sic!). Pan náměstek bleskově odpověděl a vysvětlil, že jeho vyjádření bylo redaktorem Učitelství novin poněkud dezinterpretováno a že o ničem takovém ministerium neuvažuje.

S povděkem lze konstatovat, že drtivá většina oslovených představitelů se vcelku promptně ozvala, šéfa sněmovny V. Klause nevyjímaje (schůzka byla nicméně odsunuta, k 15. lednu jsme o přijetí u předsedy sněmovny znovu požádali).

Někteří poslanci a senátoři prokázali příjemně hluboký „vhled“ do problematiky, jiní se o něj alespoň snažili. S odmítavým postojem jsme se nesetkali u nikoho.

Několik problémů konzultovali členové pracovní skupiny též s ředitelem odboru mládeže Jindřichem Fryčem, jistě ku prospěchu věci.

Tolik ve stručnosti z dosavadní činnosti pracovní skupiny, výčet rozhodně není zcela kompletní. Pracovní skupiny komunikuje, telefonuje, mejluje a faxuje ve vysoké míře shody – přejme si, aby shoda vydržela i nadále!
V roce 2002 se zaměříme na druhé kolo „boje“ o svazácký majetek,

nepomineme problematiku hygienických norem (rádi bychom získali přehled o tom, jak „postihla“ nová vyhláška lid táborový, budeme se podílet na přípravě novely příslušného zákona o zdraví lidu a domluvili jsme pravidelné konzultace s gestorkou hygienické vyhlášky MUDr. Martou Tmějovou),

pokusíme se připravit neformální setkání zástupců spolků (a zejména nadějněho spolkového mláďi) s Petrem Pithartem etc. Vítáme náměty ze strany sdružení (bombardujte Kancelář České rady mejly, prosím!).

Tomáš Novotný
Jiří Zajíc

Je toho prostě na nás moc...

Před nedávnem jsem se velmi nadšeně vrhl do skupiny Členové, jak je popisována ve strategii ČRDM, aby už tedy konečně začala dýchat. Po prvním mejlíku na adresy sdružení následoval chlad. Po druhém mejlíku jsem dostal několik zajímavých odpovědí a trochu jsem vystřízlivěl. I přes to nabývám dojmu, že skupina Členové začíná fungovat a možná si to ani neuvědomujeme. V těch několika elektronických dopisech se nabízí několik názorů, které by se měly brát vážně. Je tu problém přetížení členů skupiny – představitelů sdružení prací pro jejich domovské organizace. Je to ohromné břemeno shánění peněz, dotací, grantů, papírování a legislativy. Všichni to více či méně dělají jako dobrovolníci a není tedy možné od nich žádat další dobrovolné činnosti, když se utápějí v těch vlastních.

Velmi zajímavý je názor o abstraktnosti činnosti skupiny Členové, který došel od MCM:

„Ve strategii ČRDM v oblasti členové jsou jen obecné řeči, nejdůležitější tam je, že ČRDM chce získávat stále více a více členů. Myslím, že tato oblast by mohla být spojena s oblastí Servis, kde jsou definovány služby členským sdružením. To by mohl být jeden z okruhů pracovní skupiny Členové. Pracovní skupina by měla tlumočit zájmy sdružení a koordinovaně vyvíjet tlak na Kancelář, aby fungovala skutečně jako služba. Několikrát se mi něco nelíbilo a ozval jsem se (jako jednotlivec), ale bez valného úspěchu. Jsem ten případ, tedy šéf, co má málo času. Mám své priority a na schůzování nemám příliš času ani náladu... Chtělo by to dát asi nějaké náměty (úroveň časopisu Archa, slibovaný právní servis,

zavedení účetního a ekonomického poradenství, školení v různých oblastech, zajištění tiskových služeb, internetových služeb...) To by mohl být další námět, spolupráce mezi sdruženími, nabídka a poptávka.“

Další zajímavý názor pro začátek přišel od ADK:

„.... Ne že bych byl u nás až zas takový šéf, ale práce je skutečně dost. A ne, že by mne ta věc až tak nezajímala, ale problém je v tom, že takové věci je třeba se skutečně věnovat. Obávám se, že v tuto chvíli bych Vám ani skupině nebyl příliš nápomocen (už jen proto, že jsem dost daleka – takorča z Ostravy – a osobní komunikace by byla asi dost problém). Jen Vám chci trochu spravit náladu v tom, že jsem zprávu četl, přemýšlel nad ní, leč došel k závěru, že energie asi v tuto chvíli není nazbyt.“

Pan ředitel Kanceláře ČRDM píše: „Totiž vy nemusíte vůbec schůzovat. V prvním kole by stačilo shromážďovat a získávat – nejspíše právě e-mailem – podněty od lidí ze sdružení. Já bych pak mohl zprostředkovávat pravidelné reakce na ně (jak co zlepšit, proč to zatím nejde, nebo co jde a co ne, kudy by vedla cesta, kdo je zodpovědný za to, že něco funguje a něco ne atd.)“

Co tedy naše sdružení potřebují od kanceláře ČRDM?

Jak nám může kancelář pomoci? Úsilí naší skupiny je zaměřené dovnitř do celé Rady a k nám do sdružení ke každému jednotlivci, který ho tvoří, a k dětem, kterým se věnujeme.

Prosím Vás, žádné schůzování (jen to ne!!!!), snad jen schůzky mezi sdruženími. Setkání v klubovnách a sidlech a výměna zkušeností a pátrání po tom, co by se dalo dělat společně.

Víme o sobě vůbec, kdo jsme, co děláme a proč to děláme? Ne každé sdružení má svoje www stránky. Ale mohou být i sebelepší a sebe přitažlivější – nikdy není nad osobní setkání a třeba i společnou akci. Potom mi připadá zajímavé o tom napsat a zveřejnit to na serveru Adam nebo v časopise Archa. Paní Hanka Konopiská a Slávek Hrzal nabízejí Adama k dipozici našim článkům o tom, co děláme a kdo to dělá. Následuje problém, jak řešit vnitřní starosti každého sdružení (samotného mne často mrzí, že děti a mládež zůstávají na posledním místě, než se člověk prokouše legislativou a finanční existencí). Bez reakce Kanceláře na naše podněty jsou to ale jen výkřiky do nicoty. Právě proto, že vím, jak jsou její pracovníci zavaleni nápořem práce, domnívám se, že je vážně potřeba přemýšlet, jak zaplatit ještě jednoho člověka, který by se věnoval například přímo sdružením a oslovoval je. Dejme tomu manažer. Kancelář by se pak mohla zajímat o to, co nás trápí a jak pomoci třeba malým sdružením.

Pro mne osobně je pak prioritou najít ten správný způsob komunikace mezi námi jednotlivci plnými nápadů a našimi sdruženími a kluby.

Ondra Martinek

**Máte chuť se připojit?
Máte pocit, že byste mohli
přidat svůj nápad?
Přiložit svou ruku k dílu?
Ozvěte se nám!**

**E-mail: Jiri.Zajic@adam.cz
Pro více informací nalistujte
stranu 25.**

Valné shromáždění ČRDM

Bylo už dvanácté a jeho hlavním bodem byla pochopitelně volba předsedy ČRDM. Jak už jistě víte, zvolena byla předsedkyně – a to staronová – Ing. Jana Vohralíková. *(Rozhovor s ní přinášíme v této ARŠE na jiném místě.)* Jenom pro případné „štouraly“ dodáváme, že Jana Vohralíková – v současné době ředitelka Ústřední správy YMCA s.r.o – byla zvolena prakticky všemi hlasy, jediné zdržení bylo z procedurálních důvodů. Pestřejší byla rozprava o optimálním složení budoucího představenstva – tedy jakési „vlády“, kterou si předsedkyně má vybrat a předložit ke schválení na příštím únorovém valném shromáždění. Ve stanovách ČRDM je věk členů představenstva limitován – podobně jako v jiných evropských radách mládeže – 35 lety, byť s odkladem do roku 2004. I když zazněly hlasy, že by věk neměl omezovat možnost „pracovat“, převážilo stanovisko, že v rozhodovacích orgánech ČRDM, tedy ve valném shromáždění a představenstvu by mělo být jasné vyjádřeno, že jde o zastupitelské orgány sdružení mladých lidí. A že „pracovat“ je možno velmi intenzivně v „pracovních skupinách ČRDM“, kde s výjimkou pracovní skupiny „Stát“ *(viz zpráva na jiném místě)* zdaleka není dostatek lidí „na práci“.

Valné shromáždění pověřilo představenstvo tím, aby se aktivně zapojilo do diskusí k připravovaným zákonům o práci s dětmi a mládeží i o dobrovolnické službě. Výstupy z této aktivity si můžete přečíst na internetových stránkách www.adam.cz a tématu dobrovolnické služby bude věnováno celé jedno číslo ARCHY na začátku ročníku 2002.

Účastníci valného shromáždění také podpořili rozvoj informačního serveru ADAM.cz, který provozuje Národní informační centrum mládeže – NICEM ve spolupráci s ČRDM i řadou dalších sdružení *(viz též samostatné články v tomto čísle)*. Jinak se samozřejmě jednalo o spoustě dalších věcí, ale ty jsou k dispozici jen skutečným zájemcům – na internetových stránkách ČRDM, kde je kompletní text usnesení.

Z akcí ČRDM

Koncem roku připravila ČRDM pro zájemce z řad sdružení dětí a mládeže dva semináře.

Jednak ve spolupráci s Institutem Svazu účetních nabídla hospodářům, ekonomům a vůbec těm, na které v našich sdruženích dolehla povinnost orientovat se v dnešní složitě ekonomicko-právní

problematice, možnost velice kvalitního kurzu formou dvou prodloužených víkendů. Kromě zorganizování a opatření financí z MŠMT poskytla sama ČRDM finanční podporu 20 tisíc Kč. Zájemců byly tři desítky – odezva vskutku mimořádně pozitivní. Pro rok 2002 ČRDM počítá s reprízou – nejspíš na přelomu dubna a května. Případní zájemci se už mohou hlásit na e-mail ucetni@adam.cz.

Aktuálnímu tématu zákona o dobrovolnické službě byl věnován seminář „Jen dobrá vůle nestačí...“. 18. prosince se v paláci YMCA sešlo více než 30 zástupců různých sdružení dětí a mládeže od těch největších (Junák, Pionýr, A-TOM či FoS) až k těm nejmenším (Dakota, Benjamin). Zavítala mezi ně i paní senátorka Zuzana Roithová, která se dlouhodobě podpoře dobrovolnické činnosti věnuje. A bylo to velice užitečné, protože z jejího podnětu účastníci hned na místě vytvořili podklad pro konkrétní návrhy změny textu připravovaného zákona. Můžete si ho nalézt na internetových stránkách ČRDM (www.crdm.cz). Podrobně se celé problematice budeme věnovat v některé další Arše, jejímž hlavním tématem bude „Dobrovolník dobrovolný – a nedobrovolný“.

2x Jiří Zajíc

Kola Bambiriády 2002 se sice naplno roztočí až za několik měsíců, ale již nyní začíná čtvrtý ročník této velkolepé akce pro všechny pořadatele v Praze i v regionech.

Budou to znova stovky a tisíce hodin přípravné práce dobrovolníků z řad jednotlivých sdružení dětí a mládeže a center volného času. Bambiriáda bude letos opět větší a se zajímavým programem. Na internetových stránkách <http://www.bambiriada.cz> se postupně budou objevovat informace

z jednotlivých pořadatelských měst. Připomeňme, že zatím jich je 13 – Beroun, Brno, České Budějovice, Chomutov, Chrudim, Liberec, Lomnice nad Popelkou, Olomouc, Ostrava, Plzeň, Praha, Šumperk, Zlín. BAMBIRIÁDA 2002 jako jedinečná prezentace možností pro volný čas, dětských sdružení, organizací a středisek volného času přinese opět obrovské množství programů, aktivit a vystoupení.

„Děti se tedy mohou těšit na konec května - termín akce je 23. - 26. 5. 2002 – ti dospělejší mohou přiložit ruku k dílu v jednotlivých štábech,“ říká Pavel Hofrichter, koordinátor bambiriádních měst.

Aktuální zpravodajství z příprav Bambiriády 2002 se bude objevovat také na internetových stránkách Národního informačního centra mládeže (NICEM) s adresou www.adam.cz. DTA

Ohlédnutí

A je za námi! Co? Kdo? Bambiriáda přece! Anebo je vlastně už spíš před námi? Už potřetí ji loni pod tímto názvem pořádala Česká rada dětí a mládeže. Čtyři dny sotva stačily na to, aby se sdružení dětí a mládeže představila široké veřejnosti. Někdo se zeptá: „A je vůbec třeba budovat takové výkladní skříně?“ Pravda, jsou tací, jednotlivci i organizace, kteří jsou přesvědčeni, že jim Bambiriáda nic, zhora nic, kromě zbytečně vynaloženého úsilí i prostředků, přinést nemůže.

Ti ostatní, valnou část tomíků v to počítaje, jsou zase toho mínění, že čas od času je dobré nést svou kůži na trh, aby ostatní mohli posoudit, zda a jak v ostré konkurenci obstojí.

Můžete namítnout: „Vždyť jde jen o atrakce, na pořádnou ukázkou toho, čím se v oddíle zabýváme, není prostor!“

Možná. Jisté však je, že když na obou pražských ostrovech rozbije své ležení bambiriádní kočovná společnost, jsou tam okamžitě malí cikánci ze Smíchova (nechť romští aktivisté prominou), zůstanou tam a baví se pokud možno každý den, dokud to zase Bambiriáda nesbalí a neodjede. Podobně je to patrně i v ostatních městech: na výstavišti v Liberci, v areálu Hornického muzea v Ostravě, v brněnských Lužánkách, na náměstí Míru ve Zlíně. Tam všude loni nastal na pár desítek hodin dobře připravený a organizovaný Babylon. Mířili tam zástupci obcí, firem, korporací, sponzorů, rodinné klany, ale hlavně děti, spousty dětí. Malých i velkých.

Motivace? Přiznáme se bez mučení, že to tak trochu děláme pro rodiče případných adeptů na členství v tomických oddílech, trochu pro ministerské i samosprávné úředníky, aby viděli, na co že ty (jejich?) prachy vlastně jdou, trochu pro investigativní i neinvestigativní novináře, aby spojovali jméno sdružení s jinými rubrikami než s jimi oblíbenou černou kronikou.

Nevim, zda loňská návštěvnost byla vyšší než předloni, ale je zcela jisté, že díky televizním šotům se o pořádání Bambiriády leckde vědělo mnohem, mnohem více než v předchozích letech. ČT i Česky

rozhlás byly mediálními partnery, jak se tomu honosně říká, což byl pro naši propagaci jeden z nesporně kladných a možná do budoucna velmi významných momentů.

Ještě jednou děkujeme všem obětavým organizátorům. Kdyby šlo o vysvětlění, skvělo by se na tom loňském bezesporu: na výbornou!

Jiří Chour, A-TOM

Tomíci & KČT

Spolupráce tomíků a jejich „dospělých“ protějšků z KČT prodělala za posledních jedenáct let zajímavý vývoj.

Na počátku byla revoluce a krátce po ní obnovený klub. Ten ovšem neměl na tomíky příliš času: hleděl si chat a akcí pro dospělé turisty, řečeno poněkud zjednodušeně.

Tomíci, pokud nechtěli žít v dikci vojenského povelu „Zastavit, stát!“, museli vytvořit vlastní spolek.

Asociace vznikla před deseti lety s nadšením a taky vzdor mnoha škarohlídům.

Trvalo dlouhých pět let, než k sobě oba spolky našly smírnou až přátelskou cestu, domluvily se na vzájemně výhodném způsobu spolupráce a na tom, že tomíci jsou vnímáni jako záloha a pokračovatelé dospělých z klubu. Byl nejvyšší čas, protože mnohé vazby personální, materiálové (společné klubovny a materiální zázemí) se zdály být povážlivě nahlodávány...

Oba spolky mají vzájemné zastoupení v ústředních orgánech, ve prospěch úzké spolupráce hovoří stanovy, výrazně se zlepšila informovanost o akcích tomíků v klubovém časopise Turista. KČT podporuje významně pořádání turistických závodů, byť oba spolky mají důsledně oddělené účetnictví. Nedávné narozeniny Asociace TOM oslavily oba spolky pospolu – co více si přát? Snad ještě lepší spolupráci v oblastech a v odborech, pochopení dospělých pro zcela jiný způsob práce dětských oddílů, než jaký praktikují dospělí, na druhou stranu občasnou toleranci a trpělivost ze strany mladé, nepokojné krve... Díky těm odborům turistiky, kde dospělí aktivně podporují mládež a nacházejí s ní společnou řeč. Společných akcí těch úspěšných a komunikujících odborů dospělých turistů a oddílů jsou stovky – a z toho se lze jen radovat.

Tomáš Novotný, náčelník A-TOM

Na dobrou věc

Tomíci spolupracují úzce i s organizacemi a spolky dobročinnými. Nadační fond **Klíček** pomáhá leukemicky postiženým dětem (staví pro ně třeba hospic, ale to je jen jedna, největší část jejich blahodárného konání). Tomíci zase čas od času pomohou Klíčku. Různě.

Navázali jsme kontakt i se sdružením **Máme otevřeno?**, s Vládou Lechnýřem a Jitkou Ondráčkovou, kteří se jednak snaží postižené mladé lidi integrovat do oddílů našeho typu, jednak budují v Praze Ve Smečkách skvělou kavárnu. Na konci ledna jsme jim předali výsledek celostátní sbírky, bez pár šestáků 60 tisíc korun. Byly toho plné noviny, neb jsme lživě pozvali skrz četku tisk a rozhlas, takže to obě party navíc mediálně zviditelnilo, jak se dneska říká a píše. Ale navíc to bylo prima vyústění prima akce. Pár tomíků jsou jazzmani, takže vařili na trubku a kytaru... a kavárna toho byla plná! Mladíci a slečny při sbírkách poznali (už potřetí, sbíráme tři roky!), že vydyndat od spoluobčanů pár kaček na dobrou věc sice jde, ale není to jednoduché. Kamarádi z Máme otevřeno zase mají o malinkou starost méně, neb za vybrané peníze mohou koupit pár stolů či židlí anebo třeba kávovary, co já vím. Zkrátka: bereme od státu, to je jistě dobré a správné, protože na dobrou věc, ale aspoň kapku na jinou, ještě potřebnější věc, dáváme. Můj pozdrav všem, kdo

sbírali, největší borcům ze Svitav a České Lípy, kteří nasbírali ze všech nejvíc. *Tomáš Novotný, A-TOM*

Lanování ve městě

Dužina Úsvit ze sdružení Duha se za spolupráce s Klubem úplně fantastické rekreace, místním sdružením dětí a mládeže, představila v květnu 2001 akcí nazvanou Lanování ve městě. V hlavním parku města Uherské Hradiště – Smetanových sadech – vyrůstla pod rukama pořadatelů desítky lanových překážek – dvojitý přechod, volné lano, liany, kotě, ixko, věčko a další. Vrcholem pak byly dvě překážky ve výšce sedmi metrů nad zemí.

Akce přivedla do parku toho nedělního odpoledne 120 soutěžících dětí, rodiče nepočítaje. Většina se snažila zdolat všechny překážkové lanové dráhy a nechat si jejich zdolání potvrdit. Organizátoři dostali zabrat, ale děti prožily krásné dobrodružné odpoledne.

Malý princ a Táborníček

Táborníček je malý táborník. Malý princ je malý princ a tak mají ledacos společného. Jednou si řekli, že se někde setkají a poklábosí o sobě, o dětech a všem možném. V úterý se sešli v klubovně Koniklece na Žižkově. Uvařili si čaj a uvelebili se u stolu. Venku mrzlo, ale v klubovně bylo útulno a začaly se povídat historky z táborů a výletů. O bahnitém táboře na vodě, když celý tábor propršel a z jednoho jediného dne, kdy svítilo sluníčko, se na všechny ani pomalu nedostalo. O šlápnutí do vosiho hnízda a navztekáných vosách. O záhadných mizeních dětí a jejich hledání... Někdo občas zabrousil i do dávnějších dob přísně střežených hranic, kdy vedoucího i děti vezli pohraničníci k výslechu a nemohlo jim dojít, že vedoucí by si 20 dětí nebral na cestu přes čáru. Vzpomínky – jedna veselejší než druhá – litaly klubovnou jako torpéda. Mám dojem, že to má cenu, obětovat sem tam kousek času, dát si čaj a popovídat si. Teď o sobě víme víc a jsme si bližší než přes internet. Ono to vždycky skončí výměnou ikoněk na netu, ale není nad to, poznat se vzájemně tváří v tvář. Ať nám vydrží ideály.

Ondra Martinek, trochu přerostlý Malý princ

Na táboře s ministrem a NGŠ

*Přesně by to mělo znít **Jeden den na pionýrském táboře s ministrem obrany a NGŠ***.*

Nevěříte? Zdá se vám to neuvěřitelné, nebo naopak, úplně blbě panáčkování před „potentáty“? Znáš onen tábor již dlouho. Opakovaně jsem tam přivedl i členy výkonného výboru ČRP, aby se i další lidé mohli seznámit s tím, že branná výchova se dá dělat opravdu dobře.

Dne 26. července byl zcela normální prázdninový čtvrtek. Jak znám prostředí Pionýrského tábora Kamenec, vypadalo to jako běžný táborový den – ráno budíček, rozzcívka, ranní hygiena (pro zájemce mytí v horské říčce), úklid, snídaně... Běžný pozorovatel by asi nezaznamenal nic mimořádného. Zkušenější oko však přece jen muselo vnímat, že mytí bylo důkladnější, úklid pečlivější. On už večer předtím nebyl úplně standardní. Přijeli zástupci Vojenské policie a prohlédli okolí tábora**.

Po snídani se rozeběhl běžný táborový život, jednotlivé oddíly měly své normální zaměstnání, přesto však ve vzduchu bylo cítit určité jiskření

...přijela dvě větší auta, projela závorou, hlídka u ní je pozdravila... a z nich vystoupili hosté: kromě nevelkého doprovodu Ing. Jaroslav Tvrdík, ministr obrany, a generálporučík Ing. Jiří Šedivý, náčelník Generálního štábu Armády ČR – dva nejvyšší představitelé armády a resortu obrany.

Vystupují-li zde jako nezaújatý komentátor, musím přiznat, že jsem zcela klidný nebyl – a to jsem s oběma funkcionáři již dříve do kontaktu přišel. Ne tak děti či vedoucí dne, který hosty oficiálně pozdravil a uvedl do tzv. štábků. Tam následovalo ještě oficiální představení (obou stran) a krátká diskuse nad programem dne.

Za chvíli už se tábořem nesl tón signálu, který svolával táborníky na náměstíčko...

Ministr a NGŠ s doprovodem zvědavě sledovali „organizované hemžení“. Ve chvílce byli táborníci seřazení a již v tvarech nastupovali na náměstí. Následovalo hlášení, oficiální představení nejvýznamnějších hostů, pozdrav a... první slavnostní chvíle.

Pionýrský tábor Kamenec byl svědkem vyhlášení personál-

niho rozkazu ministra obrany a předání vyznamenání jednomu z hostů – plk. Ing. Janu Vachkovi (který však byl na táboře již dlouho jako školitel-instruktor-host v jedné osobě). Vše jako při běžné vojenské ceremonii, včetně hromové gratulace všech přítomných, kterou jeden muž z ministrova doprovodu tiše komentoval: „A neznělo to vůbec hůře, než dnes ráno na Vitkově...“ Jen závěr byl vpravdě táborový: desítky rukou nejdříve pogratalovaly, aby posléze uchopily vyznamenaného hrdinu, a tak jak byl, ho odnesly slavnostně ... no, hádejte kam?! Putoval do ledové vody říčky Zdobnice. A jeho kolegové k tomu poznamenal: „Tak tohle by se ti ovšem na Žizkově nestalo...“

Při prohlídce tábora se dostalo hostům zasvěceného výkladu doprovázejících táborníků. V tu chvíli jsem měl poprvé pocit, že přes určitý „oficiální zájem“ hostů začíná v rozhovorech vykukovat opravdové pochopení pro fandovství, bez něhož se naše práce nedá dělat. Přestože oběd byl ještě s kapičkou ostychu před vysoce postavenými návštěvníky, odpolední program již jakékoli podobné bariéry smazal. Zprvu nevěřící pohled p. ministra, skeptické pokyování hlavy NGŠ vystřídal neskrývané uznání. Ostatně program si to zasloužil – jednotlivá zaměstnání, na kterých se oddíly střídaly, dávaly jasně na srozuměnou, že to všechno není bezmyšlenkovité honění či „jen“ zábava. Ale že jde o činnost a hru – promyšlenou, proloženou přesně tím, co děti zajímá a baví: prvky soutěživosti, získáváním dovedností a tak dále. V němém úžasu byl sledován trénink na závěrečný závod, který startuje

1) NGŠ – náčelník Generálního štábu Armády České republiky, neformálně nazývaný [eNGéeŠ] - vyslovuje se přesně tak, jak se píše...

2) Ministr obrany naší země – jako představitel státu NATO – podléhá určeným mezinárodním předpisům, kromě řady jiných povinností musí být pod dohledem stále 24 hodinové „ochranky“ (mimořádně jsem se dozvěděl, že jeden z „drsnáků“ ochranky je vášnivý houbař a rybář...)

3) Jen tak mimochodem, víte, že i v armádě a na ministerstvu se řeší problém, jak a kam umístit státní vlajku a zda ji na noc snímat? U nás, v Pionýru, o tom byla řeč při hodnocení letních táborů... A recept na to existuje!

překážkovou dráhou či více než stometrová lanovka, přičemž jenom pohled z toho sešupu dolů vyvolával respekt. „Je to možné, že i ti nejmenší tohle sjíždějí?“ ptal se p. ministr. „Však počkejte a uvidíte.“ Než došla řada na všechny členy příslušného oddílu, dostalo se hostům zasvěceného výkladu, co všechno však předchází takovýmto jízdám, jaký nácvik je nutný – a oni uznale pokyvovali hlavou a neskrývali údiv. Také na dalších místech, kde probíhal program, náš příchod nevyvolal třes či ostych.

Potom jsme seděli ve „štábe“ a povídali – o všem možném: o výchově, politice, ekonomice, ale i o běžném životě a jeho radostech i starostech. Vzpomínky se střídaly se zcela aktuálními problémy*. Ukázalo se, že zdánlivě nepřístupní a vzdálení hodnostáři jsou úplně pohodoví lidé. Mají asi trochu jiné starosti než úplně běžný smrtelník, ale oni k nim přistupují zcela věcně. Čas však běžel neúprosně a šéf ministra protokolu stále častěji pokukoval po hodin-kách.

Před rozloučením předal p. ministr ocenění PT Kamenec a pamětní medaile jeho vedoucím a předse-dovi ČRP, protože – jak se vyjádřil – nejde o hrani si na vojáky, jde o výchovu, kde je jasné, co jsou cíle a co prostředky. Ještě jednou jsme se prošli po táboře, hosté se rozloučili s dětmi a přes významné poklepá-vání na hodinky se ještě zastavili s vedoucími a ještě jeden druhému chtěli říci to a ono. Připadalo mi to víc jako loučení spolupracovníků než lidí, kteří se viděli poprvé. Ale nakonec se zabouchla dvířka terénních aut a zanedlouho již zaburácel vrtulník, který hosty odvázel. Táborníci se scházeli na večeri. Končil další táborový den.

Martin Bělohávek, převzato z Mozaiky

P.S.:

I když si jistě leckdo pomyslí: *Pche, děti zase byly jako cvičené opice. Nebo: No, to je toho, vždyť to byl ministr obrany a armáďák. Nebo ještě pikantněji: Fúj, my ty militaristy a zabijáky nemáme rádi, já si myslím, že to byl dobrý a úspěšný den, a završení určitého směru naší práce – na různých úrovních.*

Naše společné akce

Spolupráce? Pro někoho příjemná, pro někoho méně. Ono jak kdy...

Naše občanské sdružení Altus je téměř úplně založeno na spolupráci s jinými organizacemi. Samozřejmě nějaké vlastní aktivity děláme také, ale spíše se snažíme vypomoci tam, kde jiným sdružením dochází „kapacita“ (neberte to prosím záporně, ale pomoci je často třeba).

O některých aktivitách jsme již v Arše psali – Rok v parku, Balonová show & Festival regionálního života, Labyrint světa a ráj srdce.

Tentokrát se zmíníme se o celorepublikové kampani „30 dní pro občanský sektor“, která každoročně probíhá v únoru.

Tato kampaň je jakýmsi představením celého neziskového sektoru, nejenom dětí a mládeže, ale hlavně (podle mého názoru) sdružení se sociálním, zdravotním a obdobným zaměřením. Každý jistě vzpomíná na pět barevných rukou, které se každoročně objevují na billboardech, lavičkách nebo v tisku.

Kdo má dobrou paměť, vzpomene si i na loňský plakát – role toaletního papíru s nápisem „§ č. 145/a Evropská unie: Každá role toaletního papíru musí obsahovat viditelné varování 1 m před vypotřebováním role.“ A k tomu dodatek „Je to pravda? ano – ne“. Možná, se ptáte, proč takové divné „zobrazení“ neziskového sektoru. Zavinilo to téma: Evropská unie. Pro letošní rok je téma **Dobrovolnictví**. Téma zajímavější a pro mnohé přitažlivější.

Více informací najdete na <http://www.30dni.cz>. Ale přejděme rovnou k nám do Chrudimi. Zde se každoročně koná

výstava věnovaná činnosti neziskových organizací „Jsme tady“. Na této výstavě se po celý měsíc prezentují chrudimské organizace a navíc probíhá i doprovodný program. Tato výstava má již svoji tradici a získala si dobré jméno, příkladem toho může být i návštěva Martina Dejara či senátora Petra Pitharta.

Kromě toho se naše sdružení připojuje dle možností i dalšími akcemi. Z nedávné minulosti bychom jmenovali hlavně Vejšlap na vyhlídku na Hůře, kam jsme se vydali s Klubem českých turistů. V zimě, ve sněhu, asi tak na 15 km. Bylo to velmi krásné a romantické.

Takže spolupráce není jen o práci, ale i o aktivním odpočinku.

Roman Málek, jednatel Občanského sdružení Altus

Huculové a skauti

*Jménem farma Aster pokřtili těch domů pár,
přátele tu najdeš, ať jsi mlád anebo stár,
koně, kterejm se ve hřívách blejská stříbro hvězd –
sem vedou nejkrásnější ze všech cest...*

Tahle písnička se mi vybaví pokaždé, když se s těmi chlupáči někde potkám. A je do písmene pravdivá... Ti koníci se stříbrem ve hřívách se jmenují huculové a jejich původním domovem jsou hory – Karpaty – v Rumunsku, Polsku, na Ukrajině, na Slovensku. Ale není třeba jezdit za nimi tak daleko. Když před třiceti lety hrozilo huculským koním úplné vyhubení a u nás jich žilo už jen pár, byl založen záchranný chov tohoto plemene – Hucul Club. Od té doby můžete najít stádečko huculů na okraji Prahy – na farmě Aster na Zmrzlíku u Řeporyj, a v posledních letech také v Ráji-Lakách na Kokořínsku.

Huculští koně jsou menší než jiná plemena (cca 135 – 145 cm v kohoutku k.v.h.), chlupatější – zvlášť v zimě a zachovali si některé znaky divokosti jako stojatou hřívu u kořene, výrazný tmavý „úhoří“ pruh a „oslí kříž“ na hřbetě, tmavé zebrování na nohách a čistokrevní huculi nemají bílé zbarvení ani bílé znaky. Mají dosud zachovaný stádní pud a výrazný mateřský pud, jsou skromní, vytrvalí a houževnatí. Významně se podíleli například v bojích o Duklu během 2. světové války. Jsou také přítulní, zvědaví a milí k dětem, proto se jich v současné době využívá k dětské jezdecké turistice a především v hipoterapii – tedy léčbě jízdou

a cvičením na koni.
O záchranný a rozmnožovací chov koní plemene hucul se stará TIS – Nezávislé sdružení přátel přírody ve spolupráci s TJ Aster. Junák a TIS uzavřely již před několika lety dohodu o spolupráci. V rámci ní nabídl TIS skautům a skautkám možnost poznat tyto malé milé a zvědavé koníky

zblízka, a s jejich pomocí prohloubit vztah mladých lidí a dětí k přírodě a její ochraně.

A tak již poněkolkáté se vypravili skauti a skautky do romantického údolíčka za Prahou – tentokrát až z daleké Ostravy. Nejdřív nabídli své ruce a pomohli v sadu očesat a posbírat zásoby jablíček, které jsou pro koníky vítaným pamlskem. A pak si mohli koníky vyčistit, osedlat a vyjet na nich na výcvikovou hodinu na jizdárnu. Ač to byli ostřílení „mořští vlci“, ze sedel se jim ani trochu nechtělo – asi opravdu platí pořekadlo, že svět je nejkrásnější z koňského hřbetu.

Michala Rocmanová – Káča

K čemu dohody?

Ano, k čemu jsou vlastně dohody?

Zlí jazykové tvrdí, že k tomu, aby se nedodržovaly. Něco na tom možná je, a přesto se smlouvy a dohody nejrůznějšího typu uzavírají a slavnostně podepisují stále a často po celém světě – o neútočení, o vzájemné pomoci, o spolupráci...

Inu, i skauti jsou lidé z této zeměkoule, a tak takové dohody mají.

Některé jsou staré vlastně mnoho desetiletí – a po obnovení Junáka v roce 1990 se jen znovu aktualizovaly. Takové jsou například dohody o členství ve světových skautských organizacích WOSM, WAGGGS a ISGF, u jejichž zrodu čeští skauti a skautky stáli v první polovině minulého století. Tyto dohody znamenají určité povinnosti – pochopitelně, například placení členského poplatku. Na druhé straně má tím Junák zajištěno hlasovací právo, možnost využívat výsledky výzkumů, zkušenosti, vzdělávací materiály a programy, členové Junáka mají možnost se účastnit mezinárodních vzdělávacích akcí, táborů, setkání, diskusních fór či jamboree, v případě potřeby nebo těžkostí se vždy najde nějaká pomoc.

Novějšího data jsou mezinárodní dohody o spolupráci s jednotlivými skautskými organizacemi – například s polskými harcery, slovenskými či holandskými skauty. Tam se jedná zatím spíše o výměnu zkušeností, tiskovin a periodik, o pořádání společných akcí, podporu cestování dětských oddílů a jejich účasti na zahraničních akcích...

A co u nás? I tady je takových dohod přešršel. Například s Českou obcí sokolskou – ostatně hned v počátcích skautingu u nás před 90 lety se uvažovalo o jeho začlenění do Sokola.

Máme dohodu s Klubem českých turistů, s TISem, s YMCA atd...

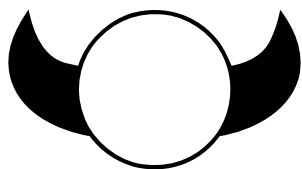
U dohod se jaksí předpokládá, že budou nějakým způsobem prospěšné oběma stranám.

Nejpříjemnější jsou dohody s organizacemi, o nichž můžeme s Mauglím říci „...jsme jedné krve...“. Jednou z takových je dohoda s tomíky – tedy s Asociací turistických oddílů mládeže, která umožňuje například vzájemnou účast na vzdělávacích akcích pro vedoucí, podporu regionální spolupráce, výměny tábořišť či ubytování na základnách...

A tak ať si zlí jazykové tvrdí, co chtějí – dohody jsou určitě užitečná věc.

Samozřejmě: pokud se plní.

Michala Rocmanová – Káča, Junák

*Protože jsem poznal
trýzeň žízně, vykopal
jsem studnu, aby
z ní i jiní mohli pít.*

E. T. Seton

Liga lesní moudrosti

Program **lesní moudrosti – woodcraftu** – nehlásá útek do přírody ani nechce z lidí vychovávat indiány nebo zálesáky, ale pracuje dlouhodobě na lidském charakteru. Chceme, aby si nejen děti, ale každý z nás dospělejších – ať už v běžném životě prodáváme oblečení, učíme ve škole nebo třeba řídíme firmu – osvojil náš **čtyřnásobný zákon**:

Světlo krásy

- Udržuj čistotu svou i svého okolí. Snaž se, abys měl duši vnímavou pro vše krásné.
- Pečuj i o své tělo; je to chrám ducha. Buď zastáncem prostého a přirozeného života.
- Ochraňuj přírodu a uč se jí rozumět.

Světlo pravdy

- Mluv pravdu. Hledej a šíř pravdu. Nejen nic horšího než žít ve lži.
- Buď poctivý.
- Buď pokorný a měj v úctě síly kolem tebe. Cti přesvědčení druhého.

Světlo síly

- Buď odvážný. Odvaha patří k nejdůležitějším vlastnostem.
- Mlč, dokud hovoří starší, a projevuj jim i jinak úctu.
- Buď poslušný. Poslušnost je základní povinností na cestě lesní moudrosti.

Světlo lásky

- Buď laskavý. Vykonej alespoň jeden dobrý

skutek denně.

- Šíř kolem sebe lásku. Nečekej odměnu. Pomáhej druhým.
- Těš se ze života, je to velký dar.

Dlouholetá tradice výchovy „k čistému lidství“

Hnutí woodcraftu vzniklo v roce 1902 a jeho zakladatelem byl americký přírodovědec, spisovatel, malíř, pedagog a táborek Ernest Thompson Seton. Poté, co Seton založil v roce 1916 The Woodcraft League of America, se myšlenka woodcraftu rozšířila i do Evropy, kde našla tisíce příznivců v Anglii, Francii, Belgii, Německu, Rakousku, Jugoslávii

E. T. Seton

a v Rusku. Počátky woodcraftu v Čechách lze vystopovat již v roce 1911. První organizace woodcrafterů v Čechách byla založena prof. Milošem Seifertem v roce 1912. Po druhé světové válce byla Liga zakázána.

tec-pee

Woodcraft je však lifecraft – celý způsob života, a tak přetrvával i za totality (tábory a další společné akce se konaly i přes nepříznivé

Miloš Seifert

podmínky). Liga lesní moudrosti byla u nás znovuobnovena v roce 1990 a její činnost nabývá nových rozměrů. Těžiště činnosti však vychází z tradičních Setonových hodnot aplikovatelných i v podmínkách 21. století.

Kromě klasických dětských kmenů existují v Lize lesní moudrosti **tři druhy zaměření: pravěké, zálesácké a indiánské.**

kách 21. století.

Jak se stát členem LLM

Zájemci mohou vstoupit do některého kmene Ligy lesní moudrosti. Přivést do něj své děti. Nebo založit kmen. K založení kmene je třeba málo: sehnat partu kamarádů a mít touhu dělat věci jako v Lize lesní moudrosti. Nejmenší

možný počet členů kmene je 6 osob, z toho alespoň jedna starší 18 let (náčelník, který musí splnit zkoušky z Čotokvy). Kmen má dále svého náčelníka, ohnivce, Radu orlich per a strážce wampumu – hospodáře. Tímto způsobem se řada dětí podílí na vedení a organizaci svého kmene, učí se tak zodpovědnosti a spolupráci. Všichni členové pak plní zasloučenou stezku. Kniha lesní moudrosti a Svítek březové kůry od E. T. Setona pak představují program woodcraftu. Časopis LLM Bizoni vítí je svým obsahem pobídkou v kmenové činnosti.

Strážce LLM

Pro lidi, kteří nemají v dosahu žádný kmen LLM ani členy, s nimiž by mohli kmen založit, existuje možnost být stráží LLM. pak mají možnost účastnit se akcí pořádaných organizací nebo kmeny.

LLM vlastní **turistickou základnu** na Šumavě ve Filipově Huti cestou z Modravy na Kvildu – v centru Národního parku Šumava v nadmořské výšce 1100 m.

Táboření ve volné přírodě

Členové našich kmenů mají pestrou paletu činností od přechodu Lužických hor přes akce pro postižené či ekologické akce až po sjíždění řek ve Finsku. Táboření je umění. Při putování krajinou jsou však vhodnější lehké

stan Zubřík

stany nebo přístřešky. Kdo ví, jak přespat v suchu za bouřky, kdo ví, že odpadky je třeba z lesa odnést do města, že tábořiště je třeba zanechat v lepším stavu, než jsem je našel, ten může tábořit po vzoru přírodních národů – v zubříku, šeltru nebo v týpi. Zubřík vznikl jako pokus spojit experimentální archeologii a pobyt v přírodě v roce 1989 a navozuje atmosféru pravěkého obydlí. Šeltr nás navrácí do dob lovců a zálesáků. Aby se ani šeltr nestal jen prázdným obydlím bez duše, dotvářejí jej předměty vyrobené zálesáckým stylem.

Táboření v týpi – stanu

prověřeném generacemi (v lakotštině tipi znamená „obydlí“) – představuje požitek a poskytuje naprostý komfort. Nesmazatelný otisk zůstane v každém, kdo jednou pocítil atmosféru týpi se vším, co k němu patří, včetně zvyků, pohostinnosti majitelů a jeho vysvěcení. Obydlí přírodních národů pro nás nejsou jen noclehárnami, ale skutečnými domovy v přírodě. Aktivity s nimi spojené přispívají k rozvoji fyzické zdatnosti a rozechvívají jemnější stránky duše. Při táboření klademe důraz na předměty vyrobené vlastní rukou, protože k nim má pak

člověk kladnější vztah než k věcem koupeným. Dáváme přednost také předmětům – pokud je to možné – z přírodních materiálů, ty totiž člověku pomáhají nalézat vztah k přírodě. Dotvářejí pak atmosféru těchto obydlí; při delším táboření nám proto nepřekáží. Nezříkáme se ale ani moderních tábornických doplňků, které nám pomáhají uchovat si zdraví.

Celoživotní vzdělávání

Táboření je spjato nejen s učením se dovednostem a znalostem – každou rostlinu, každého motýla chceme nazvat jménem, ale i s jemným vnímáním přírody a prožitky, které

jindy nezažijeme, ať už je to společná oslava nového roku v přírodě, malebnost ohně rozdělaného třením dřev nebo „jen“ nalezení útočiště ve skalním výklenku za průtrže mračen při putování v horách. To vše nám pomáhá proniknout k těm podstatným věcem člověka.

V určitém věku se člověk obvykle usadí a z různých důvodů „nemá čas“ učit se novým věcem. Liga lesní moudrosti je jednou z mála organizací se systematickou podobou celoživotního vzdělávání. Naučit se plést ponožky, dorozumět se s cizinci, přečíst filosofickou knihu, zatančit lidový tanec, zaběhnout stovku pod 15

vteřin anebo pomáhat v domově důchodců však nepředstavuje soutěž mezi našimi členy, nýbrž ocenění jejich snahy. Udělené „činy“, pomyslná orlí pera, tak nejsou cenami, nýbrž pobídkou k práci na sobě a pro ostatní. Orlí pera jsou vypracována pro všechny věkové kategorie desítkami odborníků a patří k nejlépe propracovaným systémům výchovy a zkoušek tohoto druhu u nás.

Svítek březové kůry

s činy je pak podnětem k tomu, co všechno se ještě člověk může naučit. Jedinec se ale nevyvíjí jen jedním směrem; orlí pera vedou k morálnímu růstu celé osobnosti. Nezbytnou

atmosféru pak dotváří prostředí lidí, ve kterém se člověk v Lize lesní moudrosti pohybuje.

Přátelství

Téměř veškerá činnost Ligy lesní moudrosti leží v kmenech. Kmenové zřízení je nejlepším systémem organizace volného času dětí. Existují kmeny dětské a dospělé, ale táboří i rodiny s těmi nejmenšími. Členové kmenů spolu prožívají nejen letní tábory, cyklistické

a turistické akce, horolezecké anebo lyžařské výpravy a pravidelné schůzky, ale i Vánoce, narozeniny, své radosti i bolesti a vzájemně si pomáhají.

Dětské kmeny se svou činností (která se od jiných organizací liší v důrazu na výše uvedené věci) snaží v lidech rozvíjet kladné vlastnosti jako je úcta ke svému okolí, harmonické vztahy s ostatními lidmi a v neposlední řadě i vztah k sobě, svému

tělu a duši. Činnost kmenů dospělých zahrnuje rodinná táboření, hlubší poznávání věcí a prožívání, organizování společensky prospěšných akcí, kulturní akce a podobně. Žádné dva kmeny nejsou stejné; každý má svá specifika. Někde kladou větší důraz na poznávání přírody a pěší putování, jinde na ochranu přírody nebo třeba na táboření v týpích po vzoru Indiánů.

Josef Porsch, Jakub Vávra

Liga lesní moudrosti

Senovážné náměstí 24
116 47 Praha 1
telefon/fax/záznamník:
02/24 102 235
<http://www.woodcraft.cz>
e-mail: llm@adam.cz,
bizoni.vitr@post.cz
návštěvní den:
středa 16.00 – 18.00

Woodcrafterské centrum

Zikova 7, 160 00 Praha 6
návštěvní den:
středa 20,00 – 22,00

Počet členů: 923
Působnost: celostátní

Malý princ

...píši tento deník a přeji si, aby se dostal do rukou klukům a holčákům, jako jsem já. Tuším, že jedině jim mohu tajemství prastaré legendy prozradit s upřímností a nadějí. Totéž čekám i od vás, kteří deník najdete. Rád bych, abyste dříve, než se zakousnete do čtení mého deníku, prokázali svoji odvahu, sílu, trpělivost, statečnost a rozumnost. Jen tak připravení můžete najít zlatý grál a těšit se z jeho nádhery a vznešenosti...

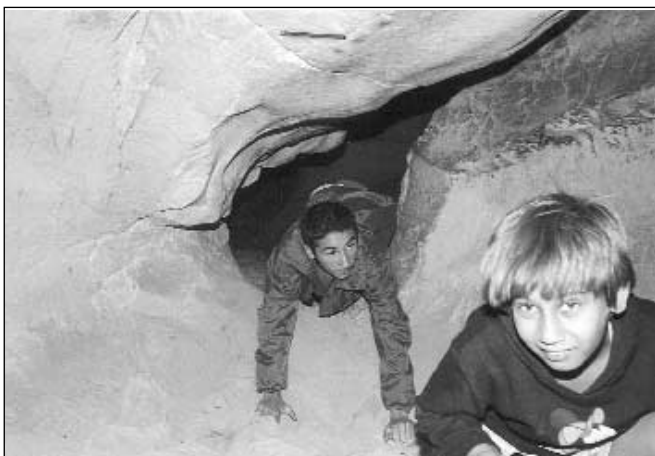
To bylo před rokem. Vytáhli jsme kluky a holky z dětských domovů Smolina, Dagmar Brno a Senožaty na dvě neděle do Jeseníků a podařilo se nám udělat bezva partu. Luštili jsme deník posledního svědka Zlatého grálu. Starší vedoucí se pak sešli poslední den tábora a řekli si: "Uděláme si vlastní občanský sdružení. O.K. Jdeme do toho....." Z klcky se na nás šklebil náš maskot Pižduch, který s námi souhlasil a stal se čestným předsedou (Pižduch je – tedy byl

– křeček). Markéta přišla na bezva název, ostatní oběhli pár úřadů, vyplnili hory papírů a formulářů a sdružení bylo na světě. Jak nás ale přijmou v domovech? A jak nás přijmou kamarádi? Založit sdružení není tak těžké, ale něco dělat pro druhé je daleko těžší. Zkusili jsme si to hned poprvé na Silvestra. Dodnes nemůžu pochopit, jak se nám podařilo přemístit kluky a holky ze Smoliny u Valašských Klobouků do Aše. První akce – to byl příšerně šilný podnik. Ale ten bazén v Aši stál potom zato. Mohli jsme tam chodit zadarmo. Zdenda vyhrál na Silvestra velikou flašku šampaňa, protože jsme mu nevěřili, že dojde jenom v plavkách, v botech, s kulichem a šálou na pokladnu v bazénu a koupí si lístek. Zdenda navlík plavky a šel si koupit lístek. S pokladní to málem šlehlo. Zdenda se s námi rozdělil, a tak si každý cucl malý připitek na rok 2001. Na jaře jsme upekli

s Nadací Terezy Maxové super plán. Krycí název Skleník - náš název Človíček pomocníček. Vyslali jsme na všechny strany tajného agenta Pižducha, aby všem rozhlásil, že se něco chystá. Tajná akce Človíček pomocníček na hradě Lukov. V květnu jsme oblehli hrad a přinutili pana kastelána Holíka, aby nám dal práci, jinak se prý odtamtud nehne. Vzdal se a naše tlupa mohla být užitečná. Spali jsem pod šírou na hradě a zpívali s trampíky. V Nadaci naši veleúspěšnou výpravu ocenili a na zářij nám slíbili odměnu dle zásluh každého rytíře.

O prázdninách jsme vylezli do Beskyd. V týpi se dalo přežít až do chvíle, kdy se v noci strhlo peklo. Promáčení na kost jsme zalezli do zrušeného hotýlku dole ve městě Ostravice. Uprostřed tuhé noci jsme našli pana Beskydoše u strážního ohně na vršku skal. Místní ochránce a správce rezervace pan Košťál se do té role perfektně vžil. Možná tam ještě dnes lítá se samorostem po lese a straší neohleduplné turisty. Na přelomu července a srpna nás čekal poklad kapitána Ockhama v Přeperech u Turnova. Nedaleko v campu se ubytovali nějací černí

chlápci a snažili se nám poklad vyfouknout. Jednu noc jsme na ně udělali nájezd a pomstili únos našeho Lukáše. Když ho unesli, našli jsem ho svázanýho v jedné skalní komůrce ve skalním hradu. Dojeli jsme si do campu našim „transportérem“ a obsadili bojové pozice... Velcí otužilci se máčeli pořád v Jizeře a odvážní skákali z houpačičky řetězu do ledové vody. Na pár dní přijeli i kluci z ČSOP (to jsou ochránci přírody) a slaňovali jsme ve skalních městech. Jirka nás vzal dokonce i na super-tajné indiánské pohřebišťe. Leze se tam po bříše úzkými chodbami. Na podzim jsme ještě byli na hradě Lukově podruhé. Kdo se vydal na Lukovské tažení a přiložil ruku k dílu, neušel své odměně. V říjnu nás čekal Kuks. Malé městečko u Dvora

Králové, kde stojí nádherné sochy ctnosti a neřestí od světoznámého sochaře Brauna. Pan průvodce nás vzal i do krypty pod kostelem. Ve tmě jsme nedůstojně zakopávali o rakve a on se snažil rozchodit světlo. Když najednou někdo spadl do jedné otevřené rakve a polibil nechtěně hraběte Šporka (nebo kohosi...), vyhnal nás průvodce z krypty a radši se zaměřil na starobylou lékárnu. Tak jsme toho už zažili hodně. Jsme parta kluků a holek. Naším členem se může stát každý, kdo má rád Malého prince a chce s námi kamarádit. Jezdíme s kamarády ze Senožat, Dagmaru Brno a Smoliny u Klobouk. Někdy se stane, že zabouchnete dvířka u vlaku a všecko skončí. Pěkný zážitky se rozplynou, škaredý zůstanou trochu déle. Má

to cenu pak někam jezdit? S Malým princem to jede dál. Každý je náš kámoš, a to celý rok a prostě na pořád. Jednou se nesejdeme, ale pak zase třeba ano. Pokaždé si můžeme něco nabídnout a pokaždé nás čeká něco nového. Když se každý jako náš kamarád opravdu cítí,

máme velikou radost. Děti pak odejdou časem z domova, ale přátelství by mělo trvat dál. Takže Rudo, Lukáši, Báro, Adélo, Božko, Davide, Dušane, Emo, Evo, Franto, Jano, Zdendo, Romane, Juro, Pepo, Kájo, Krystýnko, Květo, Ládo, Vlášo, Míšo, Lucko, Lukáši, Motýlku, Matěji, Mc Givere, Magdo, Martine, Maruško, Moniko, Natálko, Ondro, Pavlíku, Petro, Radku, Vašku, Robi, Simono, Romano, Zdeňko, Zino, Marky, Markéto, ...je nás už asi 40 ze tří dětských domovů v Čechách.

Ondra Martinek

Pižďuch

Víte, co je to Pižďuch? Je to jedna postavka z pohádek Václava Havla, ale je to i křeček, který se objevil na jednom táboře před rokem. Byl konec tábora, šéf ležel v posteli úplně odrovnanej a jen nepřítomně brejllil do stropu. Přišla delegace vedoucích a předala mu malý dárek. Z malých klíčky se na něj šklebil „Pižďuch“. Jaké jiné jméno tomu křečkovi dát, než Pižďuch. Pižďuch byl na táboře ten, který v jednom dni stačil napáchat nejvíc lotrovin. Šéf hned pookřál – a pak se zase složil, když přemýšlel, kam ho dá a jak ho budou rodiče vynášet v zubech i s křečkem. Cestu ve vlaku Pižďuch přežil, ale když se objevil doma, byl vykázán hlavou rodiny na balkon, a s ním málem i nový majitel. Po jisté době už ho rodina nechtěla ani na balkoně, a tak dostal totální výpověď. A přitom byl tak milý a vůbec nikoho nerušil, ani nesmrđěl... Žil v noci a ve dne chrněl. Bylo třeba jednat. Napadlo nás, že bychom ho mohli odvézt do dětského domova v Brně. Matěj se o něj postará. Prý už jednoho kdysi měl.

Občanské sdružení „Malý princ“

Na Kocínce 5
160 00 Praha 6
tel.: 02/3335123
e-mail: malyprinc@poskolak.cz
internet: www.malyprinc.poskolak.cz

Počet členů: 13
Působnost: celorepubliková

Nasedli jsme do auta a jeli. Před paní ředitelkou a Matějem jsme slavnostně odhalili klíček s Pižduchem. Paní ředitelka skousla rty a podivně se oklepala. Matěj nadšeně sebral křečka a odnesl ho suverénně do pokoje. Paní ředitelka byla zjevně velmi nadšená a jen tak mimochodem prohodila, že by tenhle mohl dopad-

nout jako ten první. Necháпали jsme. Později vyšlo najevo, že Matěj používal prvního křečka jako pokusného králíka typu Tom a Jerry. Je otázka, kdo byl Tom a kdo Jerry. My jsme ale Matějovi bezmezně důvěřovali a naše důvěra byla odměněna stonásobně. Matěj pravidelně podával zprávy o stavu toho tvorečka, který se stal

naším talismanem. Všichni se na něho ptali a Pižduch byl stále nás všech. Až jednou... Matěj tvrdil, že se křeček přejeďl, nebo že něco snědl, co neměl... Prostě chcípnul. Skončil tak život jednoho zvířecího kamaráda, který stál na začátku našeho sdružení Malý princ a byl jedním ze zakládajících členů.

Vlastně to byl on, kdo to všechno rozjel a zorganizoval! Pro naše nové dospělé kamarády i děti už Pižduch moc neznamená. Už nevědí, kdo to byl a co pro nás znamenal. Byl to sice jenom křeček, ale Pižduch... Kdo jste ho znali, nezapomňte.

Ondra Martinek

Křesťanské sdružení Benjamin, místní sdružení 04

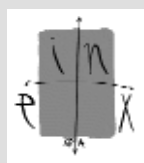
P. Cingra 482
735 11 Orlová město
tel.: 069/6511631
e-mail: szkanderal@volny.cz

Počet členů: 21
Působnost: Karviná

INEX – Sdružení dobrovolných aktivit

Senovážné náměstí 977/24
116 47 Praha 1
tel.: 02/24102527
e-mail: nex@czn.cz
internet: www.dobrovolnici.cz

Počet členů: 1147
Působnost: celostátní

Moravský klub myslivecké výchovy Brno

Marie Černá
Strnadova 2
628 00 Brno
tel.: 05/44210462
e-mail: e.cerny@quick.cz

Počet členů: 71
Působnost: Brno-město

Křesťanské sdružení Benjamin MS 04 při své činnosti využívá širokou bázi spolupracovníků, kteří nejsou členy sdružení. Sdružení se věnuje aktivitám k naplnění volného času a má pro tento účel zřízený komplex sportovišť, na kterých koordinuje pohyb a hry dětí a mladých lidí, převážně romských nebo ze slabšího sociálního zázemí, kteří sem každodenně přicházejí z okrajové části města.

Sdružení má dva kluby s týdenním cyklem setkávání zaměřeným na dramatickou a cestopisnou činnost a organizuje letní tábory pro děti, putovní i pobytové, dále víkendové pobyty a sjezdy mládeže.

Během roku připravujeme také koncerty převážně křesťanských interpretů, na poli sportovním turnaje v disciplínách jako je fotbal, florbal a stolní tenis. Sdružení se také podílí na organizování akcí, které ve městě připravují křesťanské církve nebo vybraných akcí pořádaných Městským úřadem Orlová.

INEX-SDA je dobrovolnickou neziskovou organizací, která se zaměřuje na mezinárodní projekty s dobrovolníky v České republice, na propagaci a rehabilitaci dobrovolnictví u nás a na dobrovolnou činnost v projektech environmentálního, sociálního a kulturního zaměření. Je občanským sdružením více než tisíce převážně mladých lidí s cílem aktivně a činorodě přistupovat k okolnímu světu. Hostí a vysílá stovky dobrovolníků na krátkodobou dobrovolnou službu po celém světě a systematicky se věnuje též dlouhodobým projektům a organizaci příležitostných dobrovolnických činností v naší zemi. Snaží se šířit myšlenku dobrovolné práce a solidarity, vedení k aktivnímu přístupu a odpovědnosti za životní prostředí a společnost, cvičení týmové práce v mezinárodní skupině a organizování dobrovolné práce k pomoci v místech, kde se nedostává financí či lidského pochopení pro realizaci potřebné věci.

Moravský klub myslivecké výchovy v Brně byl založen před rokem a z původních 2 mysliveckých kroužků a 2 vedoucích se rozrostl na 5 mysliveckých kroužků pro děti od 7 do 15 let a Družinu mladých myslivců pro mládež od 16 let. Dětem věnuje svůj volný čas skupinka dospělých nadšenců – myslivců v různém věkovém složení, od 26 let až po důchodce. Všichni mají společný cíl – vést a vychovávat děti a mládež k poznávání a ochraně přírody, k lásce a úctě ke všemu živému a přiblížit jim krásné staré myslivecké tradice. Děti se učí poznávat rostliny, zvířata, stopy a hlasy zvěře a jak o zvěř pečovat. Teoretické znalosti si v praxi ověřují při vycházkách, pomoci myslivcům při zimním příkrmování zvěře a přípravě krmiva na zimu (sběr kaštanů, žaludů, slunečnicových semen, sena apod.). Pobyt v přírodě dětem umožňuje myslivecká sdružení a společnosti (Lišeň, Jehnice a Žebětín). Vyvrcholením roční práce dětí je soutěž o „Zlatou srnčí trofej“. Máme uzavřenou dohodu o spolupráci s Centrem volného času v Bratislavě, se vzájemnými výměnnými pobyty dětí.

Během podzimu se sešli delegáti největších členských sdružení České rady dětí a mládeže, aby schválili nové stanovy, zvolili své představitele nebo oslavili kulaté výročí...
Nedokážeme vám podat ucelený přehled všeho nového, co přinesla tato zasedání svým organizacím – nabízíme alespoň pár střípků, které snad napoví...

Diskuse, hlasování, volby ... a růžové brýle

X. valný sněm Junáka proběhl o víkendu 19. - 21. října ve Vsetíně za účasti více než pěti set delegátů.

Junák

V páteční večer probíhaly doprovodné programy – prezentace evropských skautských konferencí v Praze (červen 2001), o ČRDM mohli přítomní diskutovat s Janou Vohralíkovou a Jiřím Zajícem.

V sobotu na zahájení programu zazněly zdravice spřátelených organizací a projevy jejich představitelů. Při té příležitosti byla podepsána dohoda o spolupráci se Slovenským Skautingem.

Další program byl už pracovní – až do pozdní noci střídavě v pracovních skupinách a v plénu debatovali delegáti nad novým zněním stanov Junáka. V neděli pak podle sobotních připomínek byly upravené stanovy znovu vyloženy a schváleny. Nakonec proběhla volba do náčelnictva Junáka.

-MR-

Požádali jsme nově zvolené funkcionáře o rozhovor. Jako první na naše otázky odpověděl náčelník Zdeněk Prančl.

Gratulujeme ke zvolení do funkce náčelníka Junáka. Mohl byste se našim čtenářům stručně představit?

Patřím ke generaci, která měla to štěstí, že se s Junákem „potkala“ v roce 1968 dřív, než jej stačili komunisti znovu zakázat. Setkání s demokracií – i když tenkrát jsme si to neuvědomovali – bylo tak silným zážitkem, že mnohé z nás ovlivnilo na dlouhá léta. Dnes je mi 46 let, mám tři děti, byl jsem zvolen náčelníkem, ale na „svou“ první družinu pořád vzpomínám a dodnes se scházíme.

Co jste dělal před zvolením do funkce náčelníka?

V letech 1968 - 1970 jsem byl rádcem družiny a později i oddílovým rádcem. Skautovali jsme i v letech, kdy to bylo zakázané. Nebylo to o funkcích, ale dělal jsem to, co se dnes nazývá vůdce oddílu a roverského kmene. Bavilo mne připravovat expedice do

slovenských, rumunských a bulharských hor. Jinam nás tenkrát nepustili. Od roku 1990 jsem vedl skautský oddíl a středisko. To vedu dosud. Později jsem se stal výchovným zpravodajem ORJ a oblastí, předsedou ORJ, členem odboru pro skauty ÚRJ, od sněmu v Plzni v roce 1998 jsem byl zpravodajem pro skauty ÚRJ. Spolupracoval jsem na základní příručce pro skauty a skautky Skautskou stezkou, odborkách, nových krojích, organizaci Svojsíkova závodu...

Můžete nám stručně objasnit strukturu vaší organizace? Myslím, že ne všichni ji znají.

Junák stále vychází z oddělené výchovy chlapců a dívek, i když v dnešních podmínkách nezavrhuje ani smíšené oddíly. Z toho vyplývá, že máme dva samostatné kmene pro děti a mládež. Chlapecký a dívčí. V obou kmenech pak pracují tři věkové kategorie. Vlčata (světlušky) ve věku 6 - 11 let, skauti (skautky) ve věku 11 - 15 let a roveři (rangers) ve věku nad 15 let. Věkovým složením oddílů je dána náročnost úkolů kladená na

členy oddílů. Je jim přizpůsoben program a věk určuje i způsob výchovného působení. V něm klade Junák nejvyšší váhu na výchovu k demokracii a morálním hodnotám. Vedle dívčího a chlapeckého kmene působí v Junáku i kmen dospělých.

Proč má vaše organizace víc náčelníků a ještě starostu?

Každý kmen má svého voleného náčelníka. Oba náčelníci řídí nejvyšší orgán Junáka (který řídí hnutí v období mezi valnými sněmy) – Náčelnictvo. To pak jmenuje starostu. Starosta je statutárním zástupcem Junáka a zajišťuje výkonné pravomoci pro Náčelnictvo.

Jak si náčelníci rozdělují mezi sebou práci?

Velmi jednoduše. Na řešení společných problémů úzce spolupracují. Navíc každý samostatně řeší problémy svého kmene. I o tom se vzájemně informují.

Co považujete za svůj největší úkol v této funkci?

Po změně organizační struktury Junáka na X. valném sněmu považuji za důležité zajistit, aby se pozitivní důsledky změny dostaly tam, kam by měly směřovat. Tedy do oddílů. Každý orgán Junáka – nezáleží na tom, je-li to středisková, okresní, krajská rada případně ústřední orgány – musí sloužit Junáku. Orgán, který neposkytuje službu, není potřebný a nejlepším řešením je jeho zrušení. Službou je v tomto případě myšlena podpora oddílů, činnosti skautů a skautek. Jsme organizací dětí a mládeže. Dospělí mají v Junáku jasný úkol – vytvářet vhodné podmínky pro činnost dětí podle skautského slibu, zákona a denního příkazu.

Dal jste si do roku 2002 nějaké předsevzetí?

Klasická předsevzetí si nedávám.

Rád bych alespoň trochu přispěl k tomu, aby skauti a skautky ještě po letech vzpomínali na svou činnost v oddílech. Aby je Junák oslovil tak, jako před lety mě. Aby i oni své budoucí děti poslali do skautských oddílů s vědomím, že tam jsou v dobré společnosti.

Co by se podle vás mělo ve vaší organizaci změnit k lepšímu.

Komunikace mezi dospělými.

Zleva: mistónáčelní Jindra Kozáková, náčelní Hanka Vogeltanzová, náčelník Zdeněk Praněl, mistónáčelník Jiří Zikmund

Představujeme vám náčelní... Náčelní – to není překlep. Junáci to dobře vědí. Náčelní, to je

nejvyšší představitelka dívčího kmene občanského sdružení Junák, svaz skautů a skautek ČR a jmenuje se **Hana Vogeltanzová**.

Mohla byste o sobě něco prozradit? Například stručně vaši cestu do této nejvyšší funkce...

Členkou Junáka jsem se stala v roce 1992, krátce po vstupu do organizace jsem převzala vedení dívčího oddílu, v jehož čele stojím dodnes.

V následujících letech jsem postupně vykonávala řadu dalších funkcí: členka či předsedkyně revizní komise střediska, členka okresní rady Junáka, členka zkušební komise a instruktorka na vzdělávacích kursech.

V roce 1998 jsem byla zvolena IX. valným sněmem Junáka do funkce mistónáčelní dívčího kmene, současně jsem vykonávala i funkci členky Ústřední rady Junáka – zpravodajky pro skautky. Jsem členkou redakční rady časopisu Skaut-Junák, pracovala jsem i v dalších komisích (krojová, pro ochranné známky, pro projekty volného času, podílela jsem se na přípravě projektů pro MŠMT). Mám tři děti (19,16,14) a je mi 44 let. Pracuji jako ředitelka menšího obchodního domu v Hodoníně.

Organizační strukturu Junáka

objasní náčelník Zdeněk Praněl. Jaký je váš pohled na dělení organizace podle pohlaví?

Základní organizační jednotkou Junáka je středisko (pro vodní skauty – přístav). Středisko sdružuje oddíly, každý oddíl se skládá z několika družin.

Historické členění na kmen dívčí, chlapecký a kmen dospělých bylo v počátcích skautingu nezbytné vzhledem k poměrům a názorům tehdejší společnosti. Svůj význam má však i dnes. V nejmladší věkové kategorii umožňuje připravit program na „míru“ (pro chlapce i děvčata), u starších jsou to různé debaty a rozpravy, které se v koedukované skupině vedou podstatně hůře. Oddělený program vede k všestrannosti každého jedince (děvčata si musí připravit i dříví, chlapci se musí umět postavit k plotně)

Každý z kmenů (dívčí, chlapecký i kmen dospělých) má svého náčelníka. Náčelník je odpovědný za výchovu i vzdělávání svého kmene, ve spolupráci s členy Náčelnictva řeší problémy a situace, které přináší doba.

Spolupráce náčelníků je nezbytná. I když jsou dívky a chlapci většinou v nekoedukovaných oddílech, je spousta věcí, které mají společné – jsou to např. „odborky“ (zvláštní zkoušky znalostí a dovedností odstupňované podle dosažené úrovně skauta), závody, stupně zdatnosti, časopisy, soutěže... V žádném případě se nejedná o naprosté oddělení děvčat od chlapců a naopak, ale jde o to, aby si uvědomili vlastní schopnosti, samostatnost a nezávislost, aby se naučili se o sebe postarat a dokázali si poradit i v neobvyklých situacích. Společné akce chlapců a děvčat nejsou ničím výjimečným, u starší věkové skupiny jsou naprosto běžné.

Co považujete za svůj největší úkol ve funkci náčelní?

Nové stanovy Junáka značně posilují pozici náčelníků. S každým takovým posílením však roste i odpovědnost.

Mým cílem je dosáhnout návaznosti výchovných prvků ve věkových kategoriích, zabezpečit, aby ti starší mohli plynule pokračovat v tom, co se naučili v mladším věku.

Dalším cílem je upravit program skautských družin tak, aby byl

přitažlivý pro všechny věkové kategorie a členská základna rostla a z oddílů přestaly odcházet děti ve věku kolem 13 - 14 let. Dosáhnout toho, aby děti dokázaly přenést do života to, co se naučily v oddíle, a hlavně, aby se jim skautské zásady zaryly tak hluboko pod kůži, aby dokázaly zůstat čestnými a odpovědnými lidmi i v těžkých životních situacích.

Co by se mělo v organizaci změnit k lepšímu?

Celá naše společnost prošla od roku 1989 nečekanými a rychlými změnami, stejně tak i skauti. A stejně jako ostatní lidé i my děláme chyby. Přála bych si, abychom dokázali k sobě být tolerantnější, abychom se naučili lépe komunikovat, abychom toho, kdo má jiný názor, nepodezírali hned ze špatných a nečestných úmyslů.

Dala jste si do roku 2002 nějaké předsevzetí?

Zastávám názor, že pokud dospěji k určitému rozhodnutí a považuji je za správné, pak je třeba je začít realizovat co nejdříve a nečekat na „Nový rok“.

Chci svou funkci vykonávat tak, abych se během svého volebního období i po něm mohla podívat kterékoliv skautce či skautovi do očí s čistým svědomím. Vážím si důvěry těch, kteří mne zvolili a nechci je zklamat.

Ptal se Slávek Hrzal

Pionýr

V sobotu 17. listopadu jsem brzy po ránu vyrazil z Prahy do Brna na IV. výroční zasedání České rady Pionýra.

Při vstupu do jednacího sálu (tělocvičny jedné brněnské základní školy) se právě schvaloval jednací řád a program. Pak dostali slovo hosté. Zvlášť se mi líbila předsedkyně ČRDM Jana Vohralíková. Nebyla to pouhá oficiální zdravice, ale milé a osobní vyznání vztahu k hostitelské organizaci. Následovalo vyznamenávání a pak už šlo „do tuhého“ - projednávání Statutu. Byly předloženy tři návrhy a rozhodování o tom, který bude tím základním, bylo „hodně pracovní“. Jasně naznačilo, že delegáti si nenechají nic jen tak

„vnutit“. I když si schválili, že sobotní jednání skončí nejpозději v půlnoci, nepodařilo se. První den se protáhl bezmála do druhé hodiny ranní. Přes noc probíhala redakce do té doby neschválených částí statutu. Povinnosti, které jsem měl v Praze, mi nedovolily sledovat jednání celé.

Další průběh jsem zaznamenával jen pomocí SMS od našeho zpravodaje. Myslím si, že alespoň některé stojí za zveřejnění. Tady jsou:

Jednání pokračuje. Jídlo skvělé. – Volební řád schválen bez potíží. Volební komise skvělá. – Bufet totálně vyjeden, zbývá malinová limonáda a psí suchary. – Obdivuji šestnáctileté skrutátorky. Na rozdíl od mnoha delegátů nemají ani dnes kyselé obličejce. – Právě probíhá volba předsedy. – Volby korektní, schvalování usnesení zmatené.

Tolik ukázka z esemeskového zpravodajství.

Hned v pondělí 19. listopadu jsem si domluvil schůzku s nově zvoleným předsedou České rady Pionýra **Martinem Bělohávkem**. Chtěl jsem od něj vědět, jak hodnotí právě skončené jednání.

„Musím říci, že jsem ještě unaven, protože jednání bylo obsáhlé, trvalo celý víkend a v sobotu do pozdních nočních hodin. Na druhou stranu mám dobrý pocit z toho, že jsme byli schopni se dohodnout na zásadních věcech, na proměnách našich základních dokumentů. A myslím si, že to nebyly jen kosmetické úpravy, ale velmi zásadní, včetně změny organizační struktury.“

Já jsem se byl na část vašeho jednání podívat a zdálo se mi, že atmosféra bude velice bouřlivá a pracovní. Bylo tomu tak?
„Řekněme, že atmosféra byla pracovní. Bouřlivá snad ani ne.“

Byla určitě bojovná v tom smyslu, že byl zájem prosadit některé nové myšlenky nebo proměny ve sdružení. A protože to bylo i obsahem těch základních dokumentů, tak se pochopitelně vedl – řekněme – i určitý spor o tom, jaká míra těch proměn má být. Jestli větší nebo menší. Nakonec jsme sáhli po té větší proměně. Spočívá v tom, že se zásadním způsobem změnila organizační struktura. Změnili jsme pravomoce a kompetence

některých funkcionářů a naši základní jednotkou bude opět pionýrský oddíl.“

Jaké hlavní úkoly máte před sebou v dalším období?

„Spočívají v tom, že jsme se nebavili jenom o základních dokumentech, nebyli jsme zahleděni jenom do sebe, ale bavili jsme se i o naší minulosti, a přijali jsme k ní stanovisko. Bavili jsme se také o budoucnosti, a nejenom o naší, ale i celého sektoru, protože jsme zaujali stanovisko k dobrovolníkovi (když to řeknu zjednodušeně) a k připravovanému zákonu o podpoře práce s dětmi a mládeží. To jsou záležitosti, které směřují do budoucna. A pochopitelně práce z toho vyplývající je víc než dost. Na druhou stranu nás výroční zasedání poměrně výrazně upozornilo na to, že kromě budování image Pionýra nebo těch vnějších vztahů, které dnes můžeme označit za vcelku velice úspěšné nebo slušné, by se aktivita i těch nejvyšších orgánů měla zaměřit dovnitř sdružení.“

Je možné se s přijatými dokumenty někde seznámit?

„Závěry našeho jednání budou v nejbližší možné době k dispozici na webu. Adresa

*http://www.pionyr.cz. Jinak
projdou našim vnitřním zpravo-
dajem.“*

Slávek Hrzal

A-TOM

Desáté narozeniny jsme oslavili s úsměvem písní na rtech a s různými brýlemi na očích. Spolu s námi zpívaly, smály se a mámivě hleděly celebrity veřejného a spolkového života. Posuďte sami! Sněmu se zúčastnilo 329 vedoucích ze 145 oddílů celé republiky. Pozvání přijala Helena Illnerová, předsdkyně Akademie věd, Pavel Fišer, ředitel politického odboru Kanceláře prezidenta republiky, Jan Havelka, předseda KČT, Jana Vohralíková, předsdkyně České rady dětí a mládeže, Jiří Navrátil, starosta Junáka, Jindřich Fryč, ředitel odboru pro mládež MŠMT, Jiří Zajíc, ředitel Kanceláře ČRDM, Hana Konopiská, šéfová Národního informačního centra mládeže, Vratislav Schaal, předseda KST, Ivan Markovič, šéf slovenských tomíků, Zdeněk Pšenica, šéf folklorního sdružení, Josef Výprachtický, místopředseda ČRDM, Erwin Sommer, předseda ŐTK Jugend, F. Moser, místopředseda KČT, Aleš Sedláček, náčelník Ligy lesní moudrosti, a řada dalších milých hostů. Srdečné pozdravení našemu sněmu zaslali přátelé z České táborské unie

a z Pionýra.

Tomíci „Veverk“ z Brandýsa naučili publikum skvělou píseň proti špatné náladě – v kombinaci s růžovými brýlemi ji ocenili všichni přítomní.

Vidíme všecičko růžově máme se, máme se žůžově. Nemáme splín ani migrény, nemáme tyhlety problémy. Pohlédni přes sklička mámení, cha, cha, cha, hoří mi stavení. V kraji, kde někdy se nesmráká,

s radostí půjdeme na draka. V bažinách toneme hladoví, kde zhyne nikdo se nedoví. Díky ti, Mámení, brýle's nám dal, neznáme smutek ni žal.

„Já jsem se fakt v Brně přerekla a řekla jsem, že jsem pionýr... Ale nejsem. Ani tomík nejsem. Jsem z Ymky.
(...) Milí tomíci! Měla jsem rušný podzim. Junáci měli sněm a dávno dopředu bylo avizováno, že je zásadní a že mimo jiné bude rozhodovat o setrvání skautů v ČRDM. Pionýři teď jednají v Brně a je to taky zásadní...“

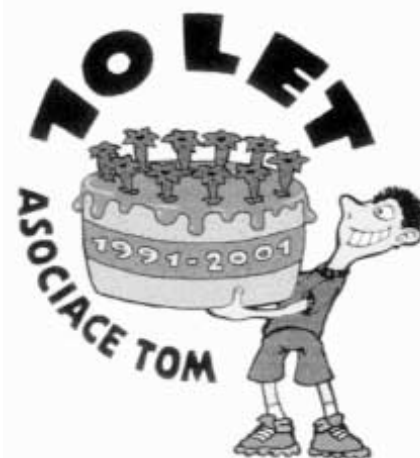
No a vy si uděláte k desátému výročí slavnostní večer a nasadíte si růžové brýle!
(...) Přeji vám, abyste si tu pohodu fakt udrželi, nedali si ji vzít! A pokud budu někdy vytvářet něco, čemu v Ymce říkáme ostrůvek pozitivní deviance, pak tam budu chtít mít tomíky!“

*Jana Vohralíková,
předsdkyně České rady dětí
a mládeže*

„Uvědomil jsem si, že poté, co naše organizace během uplynulých let nacházela spojence po celém světě

Jindřich Fryč, ředitel odboru pro mládež MŠMT (vpravo), právě získal nové, lepší brýle...

– v Jugoslávii, v Latinské Americe, ve Spojených státech – má spojence i tady, ve woodcrafterech, kteří si říkají tomíci!“

*Aleš Sedláček,
náčelník Ligy lesní moudrosti*
„...Nechci mluvit o tom, jací jsme dobří, kolik jsme podnikli výprav, schůzek a táborů, vybudovali s laskavou pomocí státu chalup či o tom, jak neochvějnou součástí České rady dětí a mládeže jsme se stali. O tom velmi výmluvně hovoří naše výroční zpráva, píšeme o tom v Tomíkovi, odráží to i náš skvělý film. Říkat, že jsme dobří, nechci, ale myslím si to. Myslím si také, že se máme ještě hodně co učit. Že musíme otevřenýma očima hledět kolem sebe, že musíme naslouchat ušima tak čistýma, aby nadchly i nejzavilejší hygieničku v okrese Český Krumlov a že budeme-li se ještě někdy poklepávat pochvalně po ramenou, musíme zároveň dbát, abychom si nezlomili klíční kost...“

Tomáš Novotný,

Projekty české národní agentury MLÁDEŽ

Česká národní agentura Mládež je pověřena realizací a koordinací výchovně vzdělávacího programu EU Mládež v České republice.

Česká národní agentura Mládež sama o sobě není pořadatelem nebo přímým organizátorem např. výměnných aktivit nebo dobrovolných služeb, ale pracuje jako grantová agentura. To znamená, že shromažďuje projekty podle stanoveného kalendáře uzávěrek, ty pak posuzuje ve výběrových řízeních, zajišťuje uzavření kontraktu s žadatelem včetně převodu grantu na účet žadatele, sleduje průběh projektů, vyhodnocuje a účetně uzavírá projekty. Česká národní agentura podporuje především tzv. decentralizované aktivity – výměny mládeže, iniciativy mládeže, Evropskou dobrovolnou službu, studijní pobyty, semináře, přípravné schůzky, atd. Podporu některých náročnějších projektů lze získat přímo u Evropské komise, která program Mládež centrálně koordinuje (tzv. centralizované a polocentralizované aktivity).

Program EU Mládež je určen všem mladým lidem, organizovaným i neorganizovaným, ve věku 15 – 25 let a je rozdělen do pěti akcí.

Mládež pro Evropu

Co se dá pod tímto názvem představit? Skupiny mladých lidí se mohou zúčastňovat společných výměnných pobytů s volnočasovou tematikou (např. kultura, sport, ekologie). Je to příležitost získat nové přátele, rozvíjet spolupráci, diskutovat o různých tématech, poznat evropské země a jiné kultury. Výměny je možné uspořádat ve všech členských státech Evropské unie a ve státech přidružených k programu, jako jsou například Norsko, Lichtenštejnsko a Island, Česká republika, Maďarsko, Slovinsko, Polsko, Slovenská republika, Rumunsko, Bulharsko, Litva, Lotyšsko, Estonsko, Malta a Kypr.

Hlavním cílem je přitom vychovávat mladé lidi k toleranci, solidaritě a porozumění prostřednictvím interkulturního vzdělávání. Dále pak příprava mládeže na soužití ve sjednocené Evropě, podpora tvořivosti a podnikavosti mládeže a také zpřístupnit tyto aktivity zejména těm mladým lidem, kteří jsou zdravotně, sociálně, ekonomicky, geograficky či etnicky znevýhodnění. Výměny je omezena na 16-60 účastníků. Mohou se konat jako dvoustranné, třístranné či vícestranné. Jejich náplň může být také různá, např. výměny spojené s významnou událostí, putovní (nejméně třístranné) nebo projekt evropských organizací mládeže. Nutnou podmínkou pro získání podpory

u všech typů výměn je účast alespoň jedné členské země EU.

Pozor! Zdaleka ne všechny aktivity se dají zahrnout do akce Mládež pro Evropu. Výměny mládeže nejsou např. festivaly mládeže všeho druhu, meziškolní výměny s odbornou tematikou, individuální turistika, velké letní tábory, brigády, atd.

I když tyto aktivity přispívají k poznávání mladých lidí a jejich vzájemnému porozumění, nelze je finančně podporovat z tohoto programu.

Evropská dobrovolná služba

Dobrovolnická služba je možnost pro mladého člověka vykonávat dobrovolnou práci ve veřejném sektoru v některém ze zúčastněných států po dobu tří týdnů až jednoho roku. Příležitost naučit se něčemu novému a prospět něčím novým své hostitelské komunitě. U dobrovolné služby není třeba předchozí kvalifikace. Jde o neplacenou, neziskovou činnost, přinášející prospěch místní komunitě. Nejčastější oblasti působení jsou – ochrana životního prostředí, umění a kulturní dědictví, sociální oblast, práce s dětmi a mládeží, informace pro mládež, volný čas a sport. EDS není náhradou za již existující místo ani alternativou vojenské služby. Koná se v jiné zemi účastníci se programu „Mládež“.

Hlavními aktéry jsou:

- dobrovolník ve věku 18 – 25 let
- vysílající organizace (občanské sdružení, informační centrum mládeže, kulturní zařízení, zařízení sociální péče, škola, atd.)
- hostitelská organizace (tentýž typ výše uvedených organizací)

Partnerské země pro české dobrovolníky a české organizace jsou pouze země EU (existují výjimky u mnohostranných projektů se stanovenými regionálními prioritami). Projekty EDS mohou být: krátkodobé – 3 týdny až 6 měsíců pro znevýhodněné dobrovolníky, dlouhodobé – 6 – 12 měsíců

Iniciativy mládeže

Jedná se o projekt vytvořený a pořádaný skupinou mladých lidí, který má rozvíjet jejich tvořivost. Mladí lidé mohou uskutečňovat vlastní projekty všeobecně prospěšného, podnikatelského nebo vzdělávacího charakteru. Tyto projekty představují novátorské příklady přínosů, které jsou v rámci svých zájmů a potřeb schopni a ochotni poskytnout své společnosti. Nejčastější oblasti působení jsou oživování a uchování místních tradic, ochrana životního prostředí, účast a pomoc mladých lidí na pracích místních komunit, kulturní aktivity, antirasistické zaměřené aktivity, integrace handicapované mládeže, informace pro mládež (např. zaměstnanost, příležitosti v Evropě, zdraví,

návykové látky, kriminalita, legislativa apod.). Hlavním aktérem iniciativy mládeže je skupina mladých lidí (nejméně čtyři) ve věku 15 - 25 let. Délka trvání projektu je 3 měsíce až 1 rok.

- Přínosy – všeobecně prospěšná práce vykonaná mimo rámec běžných aktivit
– přínos pro místní komunity
– posilování vědomí společné evropské kultury a dědictví (tzv. evropská dimenze)

Pod projekt Iniciativa mládeže nelze zařadit pracovní tábory, školení a kvalifikační kurzy, projekty evidentně vycházející z náplně běžné školní výuky, apod.

Společné aktivity

Tyto aktivity spojují programy vzdělávací (Sokrates), odborně kvalifikační (Leonardo da Vinci) a programy v rámci Mládeže. Poskytují podporu iniciativám, které vystihnou komplementární charakter těchto tří programů a budou zahrnovat organizace činné na poli vzdělávání, kvalifikace a práce s mládeží. Měly by také budovat spolupráci na úrovni školního i mimoškolního vzdělávání a zahrnovat i odborně kvalifikační výuku.

Podpůrná opatření

To jsou projekty, jejichž cílem je napomáhat realizaci akce č. 1 (Výměny mládeže), č. 2 (Evropská dobrovolná služba) a akce č. 3 (Iniciativy mládeže), přispívat k dosažení cílů programu „Mládež“ a současně posilovat myšlenky Evropské politiky mládeže v praxi. Zahrnují oblast školení, navazování kontaktů a spolupráce partnerů, informací pro mládež a průzkum mládeže.

Žádat o grant mohou všechny neziskové organizace, skupiny mladých lidí, kteří se sešli za účelem vytvoření a realizace projektu, a evropské mládežnické organizace, které mají sídlo v jedné ze zemí programu.

- Typy aktivit: – přípravné pobyty
– krátkodobé studijní pobyty
– neplacené pracovní stáže
– semináře k navazování kontaktů
– aktivity přímo podporující projekty akce č. 1, 2 a 3
– evropské semináře a konference
– školicí kurzy
– informace o problematice mládeže.

Formuláře přihlášek, další informace a konkrétní rady získáte v ČNA Mládež – Na Pořiči 12, 115 30 Praha 1 nebo na internetových stránkách:

<http://www.youth.cz>

převzato z časopisu Mosaika

Stezkami lesní moudrosti

Woodcrafterské fórum u příležitosti 100. výročí založení hnutí

V roce 2002 tomu bude 100 let od roku, kdy Ernest Thompson Seton založil první kmen woodcrafterského hnutí.

„Protože jsem poznal trýzeň žizně, vykopat jsem studnu, aby i jiní z ní mohli pít.“

Tak zní jeho snad nejnámější slova. Vodou z této studny pak roznášel do světa po mnoha stezkách nejenom Seton, ale celá řada jeho následovníků. Po těchto stezkách přicházelo k Setonově studni mnoho hledačů pravdy, aby vodou z woodcrafterské studny pomohli na svět dalším myšlenkovým proudům. Během uplynulých 100 let tak Seton a jeho následovníci ovlivnili miliony lidí na celém světě.

Vážení přátelé, vážení bratři, vážené sestry. Chceme se u příležitosti tohoto výročí zastavit a zamyslet.

Proto připravujeme na 11. - 12. května 2002 woodcrafterské fórum pod záštitou Ligy lesní moudrosti – The Woodcraft League. Základním schématem fóra budou vystoupení v délce max. 10 minut, ve kterých mohou zájemci přednést své úvahy.

Woodcrafterské fórum Stezkami lesní moudrosti je určeno komukoli bez rozdílu, bez ohledu na příslušnost k hnutím a organizacím, nehledě na názorové postoje. Je určeno všem, pro něž woodcraft něco znamenal a znamená v jejich

životě. Připravované fórum chce především hledat cesty woodcraftu do budoucnosti, ale chce se též ohlédnout za minulostí.

Nabízíme několik zajímavých tematických okruhů k zamyšlení, jichž by se měly týkat vaše příspěvky:

- 1. téma: Úloha woodcraftu v dnešním světě a jeho poslání v jedenadvacátém století.**
- 2. téma: Úvahy o woodcraftu v posledních letech po obnovení Ligy a hlouběji v minulosti.**
- 3. téma: Woodcraft: co se přežilo a co je stále živé.**
- 4. téma: Woodcraft ve vztahu k jiným hnutím.**
- 5. téma: Různé myšlenky ve vztahu k woodcraftu, které považují za důležité.**

Zveme vás k přímé účasti v programu fóra, pokud máte co říci k těmto otázkám a případně otázkám jiným, které vy sami považujete za důležité!

Podmínkou zařazení do programu je zaslání příspěvku v písemné podobě, pokud možno na disketě, nebo e-mailem na níže uvedené adresy pořadatelů, **do 15. března 2002**. Pokud nemáte k dispozici počítač, kontaktujte jednoho z pořadatelů a dohodněte se s ním na způsobu doručení příspěvku. Pokud se nemůžete fóra zúčastnit osobně, ale přesto byste chtěli, aby vaše úvaha

na fóru zazněla, pošlete svůj příspěvek podle uvedených pravidel. Bude-li z časových důvodů možné, příspěvek bude přečten.

Pořadatelé nebudou do příspěvků nijak zasahovat, mohou však autora vyzvat k jeho zkrácení, pokud by rozsahem zřejmě přesáhl stanovený časový limit.

Fóra se mohou zúčastnit i osoby, které chtějí být jen posluchači.

V rámci fóra bychom rádi připravili doprovodný program, který může zahrnovat výstavu, recitační vstup, panelovou diskusi a podobně. K jeho realizaci potřebujeme pomoc dalších dobrovolníků.

Uvítáme proto co nejdříve vaše nabídky a konkrétní nápady!!!

Fórum bude víkendové, hlavní část programu proběhne v sobotu. Bude se konat v Praze, v aule Základní školy Nad Parkem na Zbraslavi. Zájemci budou mít možnost v objektu školy přespat, je možné spát díky pěknému prostředí i venku.

Přihlášky zasílejte na níže uvedené adresy pořadatelů. Přihlášeným zašleme v novém roce pozvánku s programem a s přesnými údaji o místu a čase konání akce.

*Martin Kupka Logan
Jiří Červinka Brko*

Kontaktní adresy pořadatelů:

*Martin Kupka, Na Vyhliďce 181,
252 06 Měchenice,
e-mail: martin.kupka@volny.cz*

*Jiří Červinka, Bachova 14, 149 00 Praha 4,
e-mail: nika@ecn.cz*

Pohled do zrcadla

Pravidelně se do zrcadla dívají jen mladé dívky, a pak hezké ženy. Ty první proto, aby zjistily, jakou mají šanci, ty druhé proto, aby si potvrdily, že ještě mají šanci. My ostatní se do zrcadla díváme většinou tehdy, když nám něco padne do oka a potřebujeme se toho zbavit. Zrcadlo, na které vás chci upozornit, je ale výrazně jiné.

Nastavily nám ho UNICEF (což je Dětský fond Organizace spojených národů) a WOSM (Světová organizace skautského hnutí) pomocí rozsáhlého průzkumu, který v letech 1990 až 1998 provádělo Výzkumné centrum UNICEF ve

všech evropských zemích, které po roce 1990 vstoupily na cestu k demokracii. Společně s více než dvěma stovkami mladých lidí z různých západoevropských zemí vyhodnotilo výsledky stovek šetření, rozhovorů, anket, průzkumů a diskusí, a nabídlo svůj pohled na nás. To je obsahem publikace **„Mladí lidé v měnících se společnostech“**, kterou právě vydala Česká rada dětí a mládeže s podporou MŠMT a UNICEF. V kapitolách „Mládež v čase změn“, „Zdraví“, „Školní léta“, „Pracovní život“, „Konflikt se zákonem“ a „Mladí občané“ poskytují autoři řadu důležitých informací a údajů, a na základě nich kladou otázky mladým lidem, kteří mají zájem o svém životě přemýšlet. Pokud

o takových mladých lidech víte, rádi vám pro ně poskytneme tuto zajímavou knížku. Stačí si o ni napsat na crdm@adam.cz. Samozřejmě – do vyčerpání zásob.

Jiří Zajíc

O ADAMU – s Hankou Konopiskou

V tomto čísle jste si mohli přečíst o zajímavé historii Národního informačního centra pro mládež (NICEM). My bychom vám ovšem rádi poskytli něco i z té nejsoučasnější současnosti. Proto jsme se obrátili na generální sekretářku Hanku Konopiskou s několika dotazy, které se právě téhle současnosti týkají.

Ve stručné informaci, kterou se NICEM představuje, stojí i takhle věta: „Nedůležitějším prostředkem k uskutečňování cílů NICEM je komunikační portál <http://www.adam.cz>.“ Co se za tím konkrétně schovává?

Internetové stránky na adrese www.adam.cz prošly v posledních dvou letech hodně složitým vývojem. Teprve od června 2001 se začaly aspoň trochu podobat tomu, jak si takový internetový servis pro sdružení dětí a mládeže představují: přináší aktuální zpravodajství ze života sdružení, z akcí, online diskuse a konference, informační nabídku apod. Pochopitelně – něco takového nepadá z nebe, ale musí za tím někdo stát. Rozhodující měrou se o to přičinil šéf redakčního centra Slávek Hrzal.

ADAM se pod profesionálním vedením Ladislava Hrzala vskutku začíná probouzet. Ovšem k tomu, aby byl skutečně atraktivní a současně seriózní komunikační bázi pro návštěvníky, kteří se zajímají o oblast výchovy a činnosti organizací dětí a mládeže, mu chybí ještě velmi mnoho.

Pochopitelně. Proto také chystáme zásadní proměnu jeho „tváře“ i funkce. Doufáme, že to stihneme do konce února 2002. ADAM se představí s novou grafikou, rubrikami, rozcestníky, odkazy. Zvlášť přitažlivé by měly být rozhovory s osobnostmi, které jsou veřejně známé a které mají co říci k tématu činnosti sdružení dětí a mládeže.

Nepředpokládám, že nám teď prozradíte, kdo bude tuhle rubriku zahajovat. Přesto nám aspoň můžete prozradit, co pravidelně na Adamu najdeme?

Jak už jsem říkala, především aktuální zpravodajství o všem, co se týká sdružení dětí a mládeže. Pochopitelně infoservis se seznamy sdružení, adresáře škol, infocenter a dalších zařízení, odkazy na www stránky, důležité dokumenty (např. aktuální návrhy zákonů, formuláře, publikace...), kalendář akcí, prostor pro vaše názory, chaty, konference... A pak to, co by mělo být právě určitým lákadlem i pro ty čtenáře, kteří se na nás dívají trochu zpozzdali. Tedy cílená propagace sdružení, lidí, akcí, rozhovor měsíce, sloupek týdne, rubrika „představujeme vám“...

Bude na ADAMU i nějaký zahraniční přesah?

Jistě. Budeme přinášet informace ze zahraničí a o EU: odkaz „zahraniční akce“, „evropa.adam“. Během roku 2002 přibude portál CzechYouth.adam.cz. Ten bude o sdružení dětí a mládeže informovat v angličtině.

Jak hodláte zapojit čtenáře, aby to byl i „jejich ADAM“?

To nejjednodušší je posílat průběžně na „adama“ zprávy o zajímavostech ze života svého sdružení. Dále přivítáme toho, kdo bude mít zájem psát „sloupek týdne“ – jeho autor by měl poutavým způsobem glosovat nějakou událost (je k němu vhodné poslat fotografii autora). Adam dává šanci propagovat práci sdružení, spolků, center pro děti

a mládež – malých, místních, krajské rady, či zajímavé akce, o nichž třeba v Praze není ani tuchy. Vítána je obrazová dokumentace. Takový článek pak přejde do archivu, takže bude kdykoli možno jej dohledat...

Ale to není zdaleka všechno. Naši čtenáři mohou navrhnout anketu měsíce – pokud chtějí získat zajímavou zpětnou vazbu k nějakému celorepublikovému tématu, posílat jakékoli připomínky, doplnění, změny adres, nápady na nové odkazy, zajímavé odkazy na internetové stránky, upozornění na zajímavé akce. Také rádi přijmeme různé letáky, časopisy a podobné informační materiály. Můžeme z nich čerpat informace pro internet a zároveň prezentovat zajímavou činnost sdružení.

Za Archu se ptal Edy

Osoby a kontakty:

Hana Konopiská, generální sekretář (e-mailová ani jiná pošta v koši nekončí, zodpoví jakékoli dotazy o NICEM): <mailto:hana@adam.cz>; nicem@adam.cz; mob. 0603/337 103;
Slávek Hrzal, zástupce GS a šéf redakčního centra (jemu adresujte veškeré příspěvky): <mailto:slavek@adam.cz>; mob. 0603/426 422;
Petr Molka, webmaster (na něj směřujte dotazy technického charakteru): <mailto:molka@adam.cz>
Kromě těchto tří tvoří výkonnou radu ještě: Josef Marek (administrativa, provoz), Pavel Hofrichter a Dan Srb (Bambiriáda a jiné prezentační akce, marketing), Petr Krampfl (zpravodajství).

V „pracovních skupinách“ jde nejen o práci

Česká rada dětí a mládeže si vypracovala *Strategii do roku 2005*. Celý rok na ní dělaly „nejstrategičtější“ mozky sdružení, která ČRDM spojuje. Šéfem týmu byl bývalý dlouholetý člen náčelnictva a místonáčelník Junáka RNDr. Tomáš Řehák – Špalek, autor celé řady „strategických studií“ – od *Strategie Junáka až po Strategii rozvoje knihovnicví v ČR*. Tohle se tedy povedlo a ČRDM je na to patričně hrdá.

Jenomže – **sebelepší nápady, vize a strategie jsou k ničemu, když se nenajdou ti, kteří jim „vdechnou život“**. A tady zatím zase tolik důvodů k hrdosti není. Možná jste si už přečetli na straně 6, že velmi nadějně „maká“ skupina *Stát*. Výsledky jejího činnosti už leckterá sdružení pocítila při listopadovém rozhodování o majetku bývalého SSM. V minulém dvojčísle jste si mohli všimnout, že se snaží i skupina *Zahraničí*. Bohužel tím, výčet skutečných výsledků končí. Něco chystá Ondřej Martinek z Malého prince v záležitosti pracovní skupiny *Členové. Veřejnost?* Uvidíme. Jinde (*Servis, Organizace, Střechy*) je ticho po pěšině. Možná proto, že nikdo od nich nic nečeká. A nebo že by přece? **Zkuste to:** Jiri.Zajic@adam.cz

O debatování

Co Tě osobně přivedlo k tomu, že se v této oblasti angažuješ?

Moje pracovní profese. Jsem učitelkou českého jazyka a literatury na jazy-

kovém gymnáziu. Často jsem se potýkala s faktem, že studenti měli vynikající znalosti, ale díky malým rétorickým schopnostem a ostychu je nedokázali „dostat na povrch“.

Jak bys stručně charakterizovala smysl činnosti debatních klubů a konkrétní cíle, s kterými se snažíte tento smysl naplňovat?

Základní myšlenka debat je jednoduchá: I když jsem názorově v opozici, dokážu vyslechnout „protiřečníka“, reaguji na jeho argumenty, zpochybňuji je na základě důkazních materiálů, navrhuji řešení. A to vše v přátelské atmosféře. Mottem celé soutěže je citát: **„Účelem debatování je učit se, ne vítězit. Či spíše učení se je jediným vítězstvím, které má smysl.“** (A. J. Toynbee).

Debatní soutěže v naší republice probíhají v češtině a angličtině. Jsou určeny třem věkovým kategoriím:

- a) středoškolská debatní liga je soutěž tříčlenných týmů. Zpravidla jsou každý rok vyhlá-

Rozhovor s Jolanou Lindnerovou

šeny dvě oficiální debatní teze. Jednotlivé týmy potom postupují od základního (školního) kola až případně do finále.

- b) parlamentní debatní formát je určen pro vysokoškoláky a jedná se o soutěž dvou (příp. čtyř) dvojčlenných týmů.
- c) Loni vznikla soutěž také pro děti ve věku 11 – 15 let. Má dvě formy: Za svým slovem si stojím (soutěž jednotlivců), Dětská debatní liga, což je obměna středoškolské debatní ligy.

Co je z Tvého hlediska zatím nejzajímavější zkušeností, kterou jsi získala prostřednictvím spolupráce s ADK?

Vzpomínám si, že asi před třemi lety debatovali středoškoláci (vítězný tým) s poslanci. Debaty byla veřejná, probíhala v jednom brněnském kulturním středisku. Debatovalo se na téma „Televize přináší více škody než užítku“, přičemž poslanci si mohli vybrat, zda tuto tezi chtějí obhajovat nebo negovat. Studenti debatu jednoznačně vyhráli. To ale není důležité. Podstatné je, že byli rétoricky zdatní, argumentačně přesvědčiví, na rozdíl od poslanců, kteří byli poněkud domýšliví, arogantní a neschopní „slyšet“.

V ten okamžik jsem si uvědomila, že celá myšlenka debatních soutěží je dobrá a užitečná.

Pozoruješ na „svých“ dětech, které se účastní činnosti ADK, že jim to pomáhá i jinde – ve studiu, v oddílech apod.?

Jednoznačně pomáhá vždy, když jednáji s ostatními lidmi, ať už ve škole či v soukromém životě. Studenti dokáží nahlas vyslovit a správně formulovat svůj pohled na věc, na druhou stranu uznávají, že někdo může mít opačný pohled. Navíc pokud debatuji o konkrétních problémech, jsou nuceni si vyhledat pokud možno úplné informace týkající se dané věci, situace, problému. Například teze „Olympijské hry by měly být zrušeny“ donutila studenty zmapovat celou historii olympijských her od antiky po současnost. Teprve na základě všech získaných faktů mohli formulovat argumenty, které podporují, nebo vyvracejí tezi. Zpravidla v rámci soutěže každý tým je jednou afirmativní a jednou negativní.

Dala by se v dohledné době činnost ADK rozšířit ze škol i do sdružení dětí a mládeže – a jak?

Jistě dala. Každoročně pořádá ADK debaty pro začínající debatéry. Pokud vím, organizují se i letní debatní tábory. Vytvoření týmu nemusí být vázáno pouze na školu. Bližší informace, kontaktní adresu příp. další zajímavosti najdete na internetových stránkách: www.debating.net/ADK/.

Ptal se Edy

(PeaDr. Jolana Lindnerová – Kora, rozhodčí Debatní ligy, v letech 1999-2001 členka ústřední rady Junáka)

Cestovní pojištění v Generali

Cestovní pojištění, které nabízí pojišťovna Generali, přináší komplexní pojistnou ochranu při cestách a pobytu v zahraničí. Naše nabídka vychází z předpokladu, že každý z nás má jiná přání a jiné potřeby, a proto je cestovní pojištění nabízeno v nejrůznějších variantách. Díky tomu má klient možnost zvolit si výši max. pojistného krytí, pojištění se jak na turistickou, tak služební cestu a vybrat si právě tu kombinaci produktů, která odpovídá jeho požadavkům.

Pokud hovoříme o jednotlivých produktech cestovního pojištění, ze kterých je možné si vybrat, nemůžeme začít nikde jinde než u **pojištění léčebných výloh**, protože právě tento produkt je základem cestovního pojištění a poskytuje klientovi jistoty, že v případě pojistné události bude mít hrazeny náklady na léčbu, léky, hospitalizaci a také **převoz zpět do ČR – repatriace**, pokud to jeho zdravotní stav bude vyžadovat. Nedílnou součástí tohoto pojištění je ochrana pro děti, které zůstanou v zahraničí bez doprovodu dospělé osoby a bude k nim, na náklady pojišťovny, přivolán rodinný příslušník, tzv. **opatrovník**.

Protože v komplexní nabídce nemůže chybět pojištění ostatních rizik, dále nabízíme:

- **cestovní úrazové pojištění:** pro případ trvalé invalidity v důsledku úrazu nebo smrti úrazem;
- **pojištění osobních věcí a zavazadel:** pro případ poškození, odcizení nebo zničení těchto věcí;
- **pojištění storna cesty:** pro úhradu nákladů vynaložených se stornováním cesty (zájezdu, letenky, jízdenky) ze závažného důvodu;
- **pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou jiné osobě:** pro

případ škody způsobené na zdraví, či majetku cizí osoby;

- **pojištění nadstandardních asistenčních služeb:** pro případ ztráty cestovních dokladů či veškerých finančních prostředků, kdy asistenční služba zajistí pomoc při obstarání náhradních dokladů nebo poskytne finanční půjčku.

Pro dobrodružné povahy, které se chtějí během svého pobytu věnovat rizikovým sportům jako je např. rafting, paragliding, či vysokohorská turistika, nabízíme možnost připojištění těchto aktivit.

Každý klient, který si sjedná cestovní pojištění Generali, může odjet s jistotou, že má k dispozici silnou asistenční centrálu **Europ Assistance** s celosvětovou působností, na kterou se může, pokud má jakékoliv problémy, 24 hod. denně telefonicky obrátit. V takovémto případě volají klienti z kterékoliv země světa pražské telefonní číslo, na kterém je k dispozici tým českých operátorů a také lékař.

Kromě vysokého standardu poskytovaných služeb je nespornou výhodou cestovního pojištění Generali také **dostupnost**, kterou zajišťuje více než 60 vlastních poboček, 50 smluvních cestovních kanceláří a v neposlední řadě také všechna kontaktní místa zdravotních pojišťoven, se kterými má pojišťovna Generali uzavřenu exkluzivní smlouvu. Jedná se o Zdravotní pojišťovnu Ministerstva vnitra ČR, Vojenskou zdravotní pojišťovnu ČR a Oborovou zdravotní pojišťovnu zaměstnanců bank a pojišťoven.

Na všech těchto místech mohou klienti uvedených zdravotních pojišťoven získat cestovní pojištění za velmi výhodných podmínek, ale mohou si ho zde sjednat i všichni ostatní, kteří

chtějí svůj pobyt v zahraničí strávit v klidu a jistotě.

Můžete nás najít na internetové adrese **www.general.cz**, kde si můžete cestovní pojištění sjednat bez toho, abyste opustili pohodlí domova či kanceláře.

Jakékoliv bližší informace Vám rádi poskytneme na bezplatné infolince **0800/150 155** nebo na adrese **servis@general.cz**.

Generali Pojišťovna a.s.

Generální ředitelství

Bělehradská 132,

120 84 Praha 2

Telefon (02) 21091 000

Telefax (02) 21091 300

Bezplatná infolinka: 0800 150

155

E-mail: odbyt@general.anet.cz

Internet: www.general.cz

ARCHA

Zpravodaj ČRD M o výchově a využití volného času dětí a mládeže

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135

Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016

Podávání novinových zásilek povoleno Českou

poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j.

1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Mgr. Jiří Zajíc, Michala Rocmanová, ak.

mal., Jakub Kořínek

Adresa redakce:

Česká rada dětí a mládeže

Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1

tel: 02/24102209, fax: 02/24102541

e-mail: archa@adam.cz

IČO: 68379439

Grafická úprava DTP LOTOS

Fotografie z archívů členských sdružení ČRD M

Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0

Vychází 10x za rok

Spolupráce mezi našimi sdruženími dětí a mládeže a podobnými sdruženími v zahraničí se svobodně rozvíjí už víc než deset let. Na podzim přibyly nové dohody o spolupráci – na X. valném sněmu Junáka ve Vsetíně byla podepsána dohoda mezi Junákem a Slovenským Skautingem (foto nahoře), na sněmu Asociace turistických oddílů mládeže v Praze to byla dohoda

mezi A-TOM a rakouským svazem ÖTK Jugend (vlevo dole).

Betlémské světlo rozvázeli skauti po celé republice v sobotu 22. prosince. Světýlko je nejprve leteckým speciálem dopraveno z Izraele do Vídně, odkud si je vyzvedávají skauti z téměř celé Evropy, aby je šířili ve svých zemích i za

hranice. K nám je poprvé přivezli čeští exiloví skauti z Rakouska před Vánoci 1989. Letos se pro změnu díky skautům z Norska a pochopení norské letecké společnosti dostalo světýlko až do Spojených států amerických.

Pokračování Mistrovství světa ve vyjímání ježka z klece byla koncem listopadu soutěž pro děti na dvanácti klinikách Fakultní nemocnice v Praze-Motole. Uspořádalo ji Dobrovolnické centrum KID ve spolupráci se Sdružením

přátel Jaroslava Foglara a Junákem.

Večer světél na pražském

Starém Městě uspořádali již po třinácté ve výroční den prvního příběhu Rychlých šípů Petr Molka a Milan Lebeda z pražské pobočky Sdružení přátel Jaroslava Foglara. Proč Večer světél? Čtenáři Záhady hlavolamu to vědí: kdysi chtěly mít děti ze Stínadel hřiště, ale dospělí jejich přání přehlíželi. Vontové se proto domluvili – v oknech, kde bydlí, zapálí každé dítě svíčku. Ten večer zářilo mnoho oken, a teprve tak si dospělí uvědomili, kolik tam žije dětí...

Leden 2002

- 5. 1. VI. **tříkrálový ples**, Podhradní Lhota – Sarkander (ASKM)
- 5. 1. **Tříkrálová Okoř** – turistický pochod – A-TOM
- 6. 1. **Dětský valašský bál**, Frenštát pod Radhoštěm – FoS ČR
- 6. 1. **Den tříkrálový**, Rožnov p. Radh. – FoS ČR
- 10. – 13. 1. **veletrh GO a Regiontour** – společná prezentace sdružení ČRD
- 11. – 13. 1. **Republikové finále Sedmikvítek** – film, foto, video, Olomouc – Pionýr
- 11. – 13. 1. **Seminář ekumenické LŠ**, Brno – Junák
- 13. 1. Výstava Šaty dělají člověka, s účastí Keltoi, Žatec
- 18. – 20. 1. **Setkání – zimní táboření**, Zálesí u Vacova – ČTU
- 18. – 20. 1. **Sedmikvítek** – Tanec, Liberec – Pionýr
- 18. – 20. 1. **RF Sedmikvítek** – Divadlo a další hudební formy, Praha – Pionýr
- 18. – 20. 1. **Zimní radovánky**, Krupka v Krušných horách – Malý princ
- 18. – 20. 1. **„Parník“**, Rajnochovice – Sarkander
- 19. 1. **Zimní turnaj tábornické všestrannosti**, Karviná – A-TOM
- 19. 1. XIX. **Praha plná strašidel** – Junák
- 19. 1. XVII. **ročník Hloubětínské pětaticítky**, – Junák, KČT
- 26. 1. – 2. 2. **„Sněhulka“** – lyžování pro rodiče a děti, Valašské Beskydy – Prima děti
- 29. 1. **Živá encyklopedie folkloru**, Brno – Černovice – FoS ČR

- 29. 1. **O lidové písni, tanci a kroji**, Opava – FoS ČR
- 31. 1. – 3. 2. **2. mezinárodní zimní setkání TOM**, Jeseník – A-TOM

Únor 2002

- 1. – 3. 2. **Brtnické ledopády** – pochod – A-TOM
- 1. – 3. 2. **RF Sedmikvítek** - Dětská porta, Praha – Pionýr
- 1. – 3. 2. **Ledová Praha** – Pionýr
- 1. – 3. 2. **DĚS 2002** alias Děkanátní setkání mladých, Kněžduba – Sarkander
- 2. 2. **Benefiční koncert** Děti dětem, Praha – Pionýr
- 2. 2. **Slavnostní zasedání ČRP**, Praha – Pionýr
- 2. 2. **Národní krojový ples**, Žďár nad Sázavou – FoS ČR
- 2. 2. **Masopust**, Rožnov p. Radh. – FoS ČR
- 5. – 24. 2. **Jsmé tady** – součást cyklu 30 dní pro občanský sektor, Chrudim
- 8. 2. **2. diecézní ples mládeže**, Brno – Petrov (ASKM)
- 8. – 10. 2. **Zimní radovánky**, Hřebínek v Janských lázních – Malý princ
- 9. 2. **21. reprezentační ples mládeže**, Kralupy n. Vltavou – Pyramida (ASKM)
- 9. 2. **Zimní přechod Brd** – Junák
- 9. 2. **Masopust**, Soumrakov – FoS ČR
- 9. 2. **Třebáňský masopust**, Zadní Třebáň – FoS ČR
- 9. 2. **3. ročník Litoměřického uzlíku** – soutěž v uzlování, Litoměřice – Junák
- 15. – 17. 2. **RF vybíjená**, Ostrava – Pionýr